

Zápis z 15. zasedání SKSP 1. 10. 2004

Poslanec Jaromír Talíř:Přátelé, jenom dám slovo teď panu místopředsedovi rady. Jenom upozorňuji. Proto jsem dnešní jednání začal tím, čím jsem začal, že chci svolat, a zatím se to rysuje, že by to bylo v úterý 19. odpoledne, jednání stálé komise pro sdělovací prostředky společně s radou, abychom měli prostor na to, o těchto věcech detailně hovořit. V rámci bodu „různé“ nemáme žádný podkladový materiál připravený, ale nicméně návrh tady padl, takže o něm debatovat musíme.

Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda Rady pro rozhlasové a televizní vysílání: Dámy a pánové, pěkný den. Pan poslanec Pleva skutečně precizně popsal situaci tohoto zmatku, který je v oblasti digitálního vysílání. Ale musím říci za radu, že tyto otázky jsme si kladli od začátku letošního roku, takže výroční zpráva za r. 2004 bude určitě výživná, ať už přijmete jakékoliv usnesení. My jsme se snažili rozplést otázky, které kladete a v květnu jsme přijali a následně začátkem června zveřejnili v našich webových stránkách rozbor toho, jak budeme pokračovat, který důsledně vychází po všech stránkách ze zákona č. 231. Zákon říká, že se vztahuje na analogové a digitální vysílání, čili základní rozhodnutí bylo, my nemůžeme uhnout, protože zákonodárce řekl, že tento zákon musíme vztáhnout na digitální vysílání. Čili se všemi riziky, které z toho plynou, jsme se snažili rozplétat a hledat skutečné řešení.

Jinak bych řekl, že technicky je digitalizace v tuto chvíli připravena. Je před spuštěním. Jak už jsem řekl, zákon na ni pamatuje.

Poslanec Jaromír Talíř: Opakuji, že bohužel, díky novému harmonogramu není bližší termín, ale pokusím se, aby to bylo buď na začátku týdne nebo co nejrychleji, to půjde. Jestli není další připomínka k programu jednání.

Místopředseda PSP Ivan Langer: Mohu poprosit, aby tato moje výzva byla nějakým způsobem zanesena do zápisu tak, aby bylo jasno, že tady skutečně zazněla.

Poslanec Jaromír Talíř: Paní tajemnice jistě slyší, a protože se celá věc nahrává, zároveň přicházejícího kolegu Plevu chci informovat, že právě zazněla výzva k Radě pro rozhlasové a televizní vysílání směrem k výběrovému řízení na digitální multiplexy, která bude součástí zápisu a bude svolána stálá komise pro sdělovací prostředky v nejbližším možném termínu, která se bude věnovat digitalizaci.

Poslanec Petr Pleva: Jestli mohu k tomuto bodu. Já se omlouvám, že jsem přišel pozdě, ale chtěl bych v různém otevřít a navrhnout k tomu usnesení, protože si myslím, že věc je natolik závažná, že bychom měli přijmout usnesení, které by vyzývalo radu k tomu, aby minimálně do přijetí zákona o elektronických komunikacích nečinila nevratné kroky.

Poslanec Jaromír Talíř: Teď to když tak zazní v zápisu. Jestli není nikdo další, kdo by chtěl něčím rozšířit náš program, tak ho považuji za schválený a otevírám bod

Výroční zpráva hospodaření Českého rozhlasu za r. 2003

Zpravodajem pro tento bod naší stálé komise je pan kolega Patera, takže mu dávám slovo, a potom dostane slovo předseda Rady Českého rozhlasu pan Prokop.

Pan Patera: Vážené dámy, vážení pánové, milí hosté, dovoluji mi, abych vás seznámil se zprávou k výroční zprávě hospodaření ČR za rok 2003. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu je předkládána Radou Českého rozhlasu podle § 8 odst. 2 zákona 192/2002 Sb. jako druhá část výroční zprávy Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za r. 2003.

Hlavním ekonomickým nástrojem pro hospodaření Českého rozhlasu je, jako již tradičně, vyrovnaný rozpočet. Financování činnosti ČR je kombinací příjmů z rozhlasových poplatků a z příjmů z ostatních podnikatelských aktivit. Zde je třeba uvést, že poplatky nebyly již po dobu 7 let upravovány a vyrovnaného rozpočtu mohlo být dosaženo pouze za cenu jistých restriktivních opatření. Celý r. 2003 byl provázen poklesem evidovaných poplatníků, což vedlo vedení Českého rozhlasu v průběhu roku dvakrát k opatřením, která zajišťovala kladný hospodářský výsledek. Konečný hospodářský výsledek dosáhl hodnotu 141,8 mil. korun. Tento zisk je však zkrácen rozpuštěním nevyčerpané rezervy ve výši 112,7 mil. korun, která byla připravena na rekonstrukci historické budovy na Vinohradské ulici. Faktický hospodářský výsledek je proto 29,1 mil. korun. Zisk se podařilo Českému rozhlasu vytvořit zejména s ohledem na skutečnost, že výnosy meziročně narostly o 9,05 % na 1,718 miliardy a náklady pouze o 0,98 % na 1,576 miliardy. Současně z příložených tabulek vyplývá, že vedlejší hospodářská činnost, na které byl vytvořen zisk 38,2 miliónů korun, dotuje jinak ztrátovou činnost hlavní, kde byla vytvořena ztráta 9,1 mil. korun.

Nyní aspoň pár slov k vývoji nákladových a výnosových položek.

Nákladové položky: Celkové rozpočtované náklady byly překročeny o 25,1 mil. korun. Nárůst nákladů byl zapříčiněn zejména přečerpáním nákladů na opravu a údržbu, jednalo se o budovu v Karlíně po povodních a studia v Českých Budějovicích, o 25,3 mil. korun, které však byly plně kryty pojišťovnami. Nákladů na propagaci, zde se jednalo mimo jiné o akce spojené s oslavami 80 let Českého rozhlasu o 23,2 mil. korun, a pak se jednalo o vyšší hodnotu salda daně z přidané hodnoty o 3,8 mil. korun. U nárůstu na propagaci byl ale z významné části tento nárůst kompenzován v rámci bartrových obchodů.

Vývoj výnosových položek: Nejvýznamnější nárůst příjmů zajistil efektivnější a důsledný výběr dlužných rozhlasových poplatků, který byl vyšší o 19,4 mil. korun. Výrazně byly též překročeny příjmy Českého rozhlasu ze sponzoringu, a to 17,8 mil. korun. Nenaplněny však zůstaly výnosy z reklamy o 1,6 mil. korun. Ačkoliv je zákonem povolena reklama v rozsahu tří minut denně u celoplošných a pěti minut denně u regionálních stanic, reálný prodaný čas jen ztěžoval dosahoval 97 % u Radiožurnálu. U ostatních stanic je bohužel běžné naplnění reklamního času kolem 70 % i méně a zde je třeba říci, že zde má Český rozhlas rezervy, který si je vědom.

Vývoj stavu pohledávek u Českého rozhlasu je příznivý a v rámci realizovaných finančních objemů je přiměřený. Meziročně ve vztahu k roku 2002 došlo dokonce ke zlepšení stavu, ač vloni byl vývoj pohledávek taktéž pozitivní.

Počet pracovníků poklesl meziročně o 26 lidí a Český rozhlas v tuto chvíli zaměstnává 1470 přepočtených pracovníků. Český rozhlas provedl dobrovolně na doporučení Rady Českého rozhlasu audit svého hospodaření u společnosti PricewaterhouseCoopers s výrokem auditora, že účetní závěrka věrně zobrazuje všech oblastech aktiva, závazky, vlastní zdroje Českého rozhlasu k 31. 12. 2003. V daňovém přiznání, které bylo vypracováno Advokátní kanceláří Kocián-....- Balašík, je uplatněn odečet daňové ztráty ve výši 30,6 mil. korun a Český rozhlas má nulovou daň z příjmu právnických osob.

Rada Českého rozhlasu zkonstatovala včetně dozorčí komise, že hospodaření Českého rozhlasu bylo po rozpočtových omezeních úspěšné a Český rozhlas plnil své hlavní úkoly vyplývající z § 2 a 3 zákona o Českém rozhlasu. Zpráva o hospodaření byla podepsána 13. srpna 2004 předsedou Rady Českého rozhlasu panem Michalem Prokopem. Děkuji.

Poslanec Jaromír Talíř: Já také děkuji, přesto, že jsem přehodil pořadí, ve kterém bývají obvykle zprávy předávány. Mám pocit, že panu Prokopovi jako předsedovi rady jste možná ušetřil kus práce. Přesto teď má slovo předkladatel, aby sám řekl k výroční zprávě to, co je potřeba.

Pan Michal Prokop: Děkuji za slovo. Vážení a milí poslanci a kolegové, skutečně díky netradičnímu rozhodnutí pana předsedy komise se mi ulevilo, poněvadž vlastně veškeré faktické údaje a čísla, které tato zpráva uvádí, již pan zpravodaj přednesl, čili já se nebudu opakovat a pokusím se spíš vás provést zprávou se zřetelem na některé zajímavé věci, čím se třeba zpráva liší od zpráv z minulých let, nebo co považujeme my, jako Rada Českého rozhlasu, za pozoruhodné, důležité a co ještě ve faktech samozřejmě nepadlo.

Bylo už tady řečeno, že rok 2003 byl rokem poměrně stabilním z hlediska hospodaření Českého rozhlasu a že Český rozhlas dosáhl kladného hospodářského výsledku. Bylo také řečeno, že ciferný výsledek, 141 miliónů, je zkreslený rozpuštěním zákonné rezervy. Čili tím se zabývat nehodlám. Chci jenom upozornit na to, že přestože výsledek je příznivý, tak v celkovém trendu hospodářského výsledku Českého rozhlasu je za posledních pět let zcela zjevně vidět sestupný trend, který pochopitelně souvisí s tím, co tady už mnohokrát bylo zmíněno, a to je poslední navýšení poplatku koncesionářského v roce 1997. Čili i v Českém rozhlasu zdroje postupně vysychají a pokud bylo stále ještě dosaženo kladného hospodářského výsledku, bylo to na úkor rezerv, které si samozřejmě každá solidní instituce buduje pro svůj budoucí rozvoj. V tomto případě je to jev nezdravý, a pokud by měl tento trend pokračovat i nadále, považoval bych ho a se mnou i ostatní členové rady i management Českého rozhlasu za smrtící pro tuto instituci. Tolik k celkovému trendu. Ale to není myslím nic nového a poslanci bezpochyby jsou si těchto faktů vědomi.

My jsme zatím v Českém rozhlase nemuseli sahat do restrikcí programových anebo zcela minimálně, zatím se to všechno podařilo, úspory nutné a restrikce uskutečnit v neprogramových složkách, ať už technických nebo administrativních, ale – jak říkám – je to zřejmě na hraně.

Dále bych si dovilil vás upozornit, že oproti minulému roku je zpráva doplněna o tabulku, kterou tehdy – tuším – požadoval pan poslanec Pleva. Já jsem to včera v kulturním výboru také zmiňoval a odehrála se kolem toho určitá diskuse, že hospodaření Českého rozhlasu po jednotlivých divizích jsme se tentokrát pokusili očistit náklady regionálních stanic od správních administrativních položek, které samozřejmě zkreslují oproti celoplošným stanicím hospodaření, protože celoplošné stanice mají tu výhodu v tomto případě, že tyto náklady se započítávají do celkových nákladů centrální instituce jako takové, protože sedí tady v Praze a náklady nejsou započítány v jejich budgetech. Český rozhlas je instituce poměrně decentralizovaná, jednotlivé divize ČR hospodaří samostatně. O tom máte možnost se ve zprávě samozřejmě přesvědčit rovněž.

Dále se zpráva pokusila úplně poprvé o to, abychom předložili rozbor nákladů i výnosů instituce rozdělený podle hlavní a vedlejší činnosti. Podle mého názoru je to nesmírně důležité, protože jenom tak lze docílit jasného pohledu na to, jestli z ekonomického hlediska Český rozhlas plní svoje poslání a svoje úkoly vyplývající z příslušných paragrafů zákona o Českém rozhlase, jinými slovy, jestli náhodou ze zákonných koncesionářských poplatků třeba nedotuje nějakou svoji podnikatelskou činnost. Já myslím, že z tabulky, kterou najdete na straně 12 ve zprávě zcela jasně vyplývá, a o tom se zmiňuje pan zpravodaj, že tomu tak není a že naopak povolená podnikatelská činnost ať už v oblasti reklamy či v jiných dalších možných oblastech v podstatě dotuje neziskovou hlavní činnost, tedy rozhlasové vysílání a s tím související výrobu rozhlasových pořadů. A to je – myslím – uspokojivé. Jenom bych upozornil, že tento typ vykazování nákladů a výnosů patří mezi standardní

modely v Evropské unii a už před mnoha lety se o tom vedly tady, na půdě této sněmovny, jestli to je vůbec možné. Ukazuje se podle mého názoru, že to samozřejmě možné je, takto je vykazovat a ve zprávě je popsána i určitá metodika, jak se dají koeficientovaně náklady rozpočíst do jednotlivých činností, tedy hlavní a vedlejší.

Dále bych si dovilil upozornit, že zpráva oproti loňsku se poměrně podrobněji věnuje personální situaci a personální politice a vývoji, kdy v oblasti mzdové Českého rozhlasu je tam možno vysondovat jakýsi trend za posledních zhruba pět let a z tohoto pohledu samozřejmě vyplývají některá zjištění, kterých jsme si vědomi i my, jako rada i management, a mezi ně patří např. výrazně nevyrovnaná úroveň mezd mezi celoplošnými stanicemi a pražskými zaměstnanci, mám-li to tak říci, a mezi zaměstnanci stanic regionálních. I včera v kulturním výboru tady kolem toho byla debata. Pokusili jsme si vysvětlit, proč tomu tak je. Je to jev sice neblahý, ale velmi odbouratelný vzhledem k požadavkům odborové organizace na plošné zvyšování mezd v celé instituci, které samozřejmě neumožňuje dostatečně diferencovat a vyrovnávat některé tyto nepřilíš žádoucí rozdíly v platech, ale management se snažil v případě úspor z některých restriktivních opatření vracet právě tyto úspory částečně do mzdového fondu právě regionálních stanic, aby se alespoň částečně tato diference vyrovnávala.

To je asi všechno, abych příliš nezdržoval. Možná ještě poslední poznámku. Podařilo se ačkoliv během roku 2003, zejména v prvním pololetí to vypadalo na velmi smutný obraz v oblasti výběru koncesionářských poplatků, v závěru roku se podařilo zvýšeným úsilím a nasazením některých nových metod zvýšit výběr tak, že bylo ve srovnání s rokem 2002 vybráno kolem 19 milionů navíc, což kvitujeme s povděkem a samozřejmě je to i jeden z důvodů, proč kladný hospodářský výsledek vypadá tak, jak vypadá.

Abych dlouho nezdržoval, já bych úvodní zprávu na tom skončil a samozřejmě jsme připraveni event. k nějakým dalším detailnějším odpovědím, ať už my nebo pan ředitel, pokud to stihne. Děkuji.

Poslanec Jaromír Talíř: Děkuji, pane předsedo. Otevírám rozpravu k tomu. Věřím, že na případné dotazy může odpovědět ještě pan generální ředitel. Je otevřená rozprava. Kdo se do ní hlásí? Petr Pleva.

Poslanec Petr Pleva: Když se nikdo nehlásí, tak ode mne se očekává, že budu diskutovat. Protože kolegové spěchají, tak budu velice krátký. Jednak bych chtěl poděkovat za tabulku, která je na straně, jak říkal pan předseda, a která skutečně byla udělána na mé přání. Myslím, že máme první korektní srovnání nákladů mezi celoplošnými a krajskými stanicemi. Všechny nejasnosti, které byly kolem korektnosti tabulky, jsme si vysvětlili včera, takže je tu nebudu opakovat. Jen bych chtěl vyslovit očekávání, nebo doufám, že také, když se budou fakturovat vnitropodnikové náklady, tak budou ve srovnání jednotlivých cen bráno na zřetel, že regionální stanice mají ve fakturaci něco jiného než celoplošné

Dále bych chtěl říci, že stejně jako kulturní výbor, tak si myslím, že i nás všechny znepokojuje sedmitisícový rozdíl v průměrném platu mezi pražskými stanicemi a krajskými studii a jen doufáme, že předsevzetí vedení Českého rozhlasu tento rozdíl alespoň nějak zmírnit je opravdu pevné. Nevoláme po nivelizaci, to samozřejmě ne, ale za srovnatelnou práci ve srovnatelné profesi ve srovnatelné kvalitě nemůže být tak diametrálně odlišný plat v Praze a v regionu. Děkuji za pozornost.

Poslanec Jaromír Talíř: Paní kolegyně Levá.

Paní Levá: Jenom několik vět. Včera byla dlouhá diskuse. Myslím, že není potřeba ji prodlužovat. Domnívám se, že Český rozhlas ve výběru poplatků může být vzorem. Skutečně udělali obrovský kus práce. Snížili počet zaměstnanců, přesto rozsah práce byl odveden

mnohem větší. Domnívám se, že rok 2003 byl rokem velmi šetrného hospodaření, že nedostat se do mínusu vyžadovalo od všech zaměstnanců velké úsilí a já jsem ráda, že se Českému rozhlasu daří a přála bych jim, aby se dočkali zvýšených poplatků a aby měli více peněz na původní tvorbu domácí, dramatickou tvorbu, která je pochopitelně nejdražší.

Pan Ladislav Skopal: Navážu na kolegyni Levou, protože v příjmové stránce doopravdy víme, že už je Český rozhlas doopravdy na dně a já chci spíš apelovat na kolegy, protože máme dva návrhy zákonů. Jeden z toho je můj, který se týká doopravdy jenom příjmové stránky, jiné sponzoringu, ne reklamy, a proto využívám této příležitosti, aby na základě vlastně materiálu, který máte před sebou, jsme urychleně přijali minimálně aspoň zákon, který se týká koncesionářských poplatků Českého rozhlasu. A samozřejmě nemůžeme zapomenout ani na Českou televizi, ale tam asi diskuse bude trochu delší. Děkuji.

Pan Vrbík: Chtěl jsem také říci, že mi zpráva přijde kvalitní a že k ní v podstatě nemám žádné zásadní výhrady. Mám jenom jednu drobnost. Mám pocit, že mi trochu ve zprávě chybí anebo jsem ji tam nenašel, přesto, že jsem se to snažil hledat poměrně přesně, nenašel jsem tam nějaké výsledky za rok 2003 co se týče poslechového. Zajímalo by mě, jestli existují nebo jestli nám můžete říci nějaké srovnání poslechového s předcházejícími roky, zda dochází k poklesu či nárůstu. Myslím, že tato informace patří do balíku informací. Přece jenom veřejnou službu děláme také kvůli tomu, aby ji někdo poslouchal. Takže mě by zajímala čísla v oblasti poslechového.

Poslankyně Kateřina Dostálová: Chtěla bych jenom dvěma větami navázat na to, co tady řekl kolega Skopal. Já jsem zprávu četla a myslím si, že se Český rozhlas chová opravdu korektně a hospodárně, a proto já určitě nebudu tím poslancem, který by navrhoval v poslaneckém klubu ODS zásadní NE pro navýšení poplatků pro Český rozhlas, protože říkám, že je to médium, které se chová relativně korektně.

Poslanec Jaromír Talíř: Chce ještě někdo vystoupit v diskusi? Nikoliv. Zeptám se, jestli by pan předseda Prokop nebo pan generální ředitel by chtěli reagovat. Pan Prokop má slovo.

Pan Michal Prokop: Jenom k té poslechového. Dovoluji si upozornit pana poslance Vrbíka na to, že samozřejmě tato čísla jsou v první části zprávy nikoliv této, nýbrž té, kterou jsme schvalovali někdy na jaře, protože je to zpráva o činnosti a tam se poslechového uvádí, kdežto tady se jedná o hospodaření. Jinak ho musím ujistit, že je to tak, že zatím stále Radiožurnál je stále nejposlouchanější stanicí. Český rozhlas samozřejmě v globálu také, má 30 % trhu, ovšem to je složitější věc, protože stanic je X a celoplošné a regionální. Tady nemám ta čísla, ale zatím to jakž takž jde.

Poslanec Jaromír Talíř: Ještě pan radní Kotrba.

Pan Kotrba: Já jsem chtěl jenom upozornit – jak pan předseda říkal o 30 % trhu – kdyby se naplnily ony hrůzné vize digitalizace podle představ Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, tak podíl rozhodnutím Rady klesne zhruba na 10 - 12.

Poslanec Jaromír Talíř: Jestli se nikdo další nehlásí, debatu končím. Prosím pana zpravodaje, aby navrhl usnesení k tomuto bodu.

Poslanec Miloš Patera: Návrh usnesení Stálé komise pro sdělovací prostředky z 15. zasedání ze dne 1. 10. k bodu "Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2003

/sněmovní tisk 762/": Po zpravodajské zprávě poslance Patery a po odůvodnění předsedy Rady Českého rozhlasu Michala Prokopa Stálá komise pro sdělovací prostředky

1. doporučuje

Poslanecké sněmovně Parlamentu schválit "Výroční zprávu o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2003",

2. pověřuje předsedu komise poslance Talíře, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu,

3. zmocňuje zpravodaje komise, poslance Miloše Pateru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal jako zpravodaj zprávu o výsledcích projednávání této zprávy na schůzi Stálé komise pro sdělovací prostředky.

Miloš Patera, zpravodaj

Jaromír Talíř, předseda Stálé komise pro sdělovací prostředky

Poslanec Jaromír Talíř: všech deset přítomných, usnesení bylo přijato. Děkuji panu řediteli, panu předsedovi Rady, pánům radním.

Postoupíme k bodu č. 2, kterým je

2.

Výroční zpráva o hospodaření České televize za rok 2003

Podržíme se zvyklostí. Já se omlouvám za přehození v minulém bodě. Požádám předsedu Rady ČT pana Mrzenu, aby uvedl tuto zprávu.

Pan Mrzena: Paní poslankyně, páni poslanci, vážený pane předsedo, dobré dopoledne. Rada ČT v souladu s § 8 odst. 2 zákona o ČT schválila 25. srpna 2004 výroční zprávu o hospodaření ČT v roce 2003. Projednávaná zpráva je pod sněmovním tiskem č. 765. Rada usilovala o to, aby výroční zpráva uceleně, vyváženě a komplexně informovala o vývoji výkonnosti, činnosti a stávajícím hospodářském postavení ČT. Vypovídací hodnota výroční zprávy se tak posunula i k požadavkům vyplývajícím ze zákona o účetnictví.

Struktura výroční zprávy o hospodaření ČT v roce 2003 je velmi podobná struktuře výroční zprávy o hospodaření ČT v roce 2002. Tato posobnost je záměrná, neboť považujeme za důležité, aby bylo možné porovnávat základní údaje o hospodaření ČT v meziročních krocích.

Kapitola číslo 3 jenom stručně ilustruje rozsáhlou kapitoly z výroční zprávy o činnosti ČT, která je do výročních zpráv zařazována z důvodu naplnění požadavku Stálé komise pro sdělovací prostředky Poslanecké sněmovny, a to je ten, aby výroční zprávy byly tvořeny přesným výčtem povinností, které České televizi vyplývají z příslušných zákonů. To se v roce 2003 stalo. Došlo k dokončení organizačních změn uvnitř ČT, které byly započaty v roce 2002 a měly za cíl zrušit tzv. producentův systém, který více než deset let zásadním způsobem ovlivňoval řízení ČT. Kvalitativní posun přinesl zvolení nového managementu, tedy gen. ředitele Jiřího Janečka, který pak jmenoval do zásadních funkcí nové spolupracovníky, nový tým. Jednotlivé kroky tohoto nového týmu směřovaly k nastavení standardních postupů řízení a především k nastavení efektivního finančního řízení ČT. Výsledkem je schopnost účinnější kontroly všech finančních toků a významné úspory, o kterých výroční zpráva – již za rok 2003 realizovaných – hovoří.

Nástrojem tohoto procesu se stal program změn, zvýšení výnosů a snížení nákladů, který navázal na předchozí restrukturalizaci, z níž převzal životaschopné prvky a podrobněji je toto téma rozvedeno v kapitole 6 této výroční zprávy.

Rada ČT na rok 2003 schválila 18. prosince 2002 rozpočet jako vyrovnaný, s plánovanými náklady a výnosy 4 588 356 000 Kč. Rada v té době současně konstatovala, že

prozatímním ředitelem takto předložený rozpočet nezohledňoval daňovou povinnost na dani z příjmu právnických osob a závazky vyplývající z kolektivní smlouvy. Současně Rada upozorňovala management, že příjmová stránka rozpočtu je nadhodnocena. Teprve po nástupu trvalého managementu v létě, po zvolení gen. ředitele Jiřího Janečka, bylo možno udělat podrobnou inventuru plnění rozpočtu a v té době byla předpokládaná ztráta vyčíslena na 320 - 350 mil. Kč. Díky rychlé aktualizaci restrukturalizace programu změn zvýšení výnosů a snížení nákladů, díky permanentnímu tlaku Rady, ale zejména díky restrikcím, které provedlo nové vedení, došlo k zabrzdění předpokládané ztráty až na necelých 130 mil. Kč. Náklady Česká televize v roce 2003 celkově čerpala ve výši 4,482 mld. Kč, což je ve srovnání s rokem 2002 téměř půlmiliardová úspora. Plán předpokládal 4,588 mld. Kč. Výnosy celkem však byly pouze 4,352 mld. Kč oproti předpokládanému plánu 4,588 mld. Kč. Proč byly výnosy nižší? Šlo zejména o nenaplnění příjmů z nadhodnocených předpokládaných výnosů z reklamy.

V průběhu roku 2003 došlo ke zprůhlednění finančních toků, došlo ke změně zásadních vnitřních směrnic týkajících se plánování a tvorby rozpočtu a souvisejících ekonomických záležitostí.

To je vše, na konkrétní otázky bude možno odpovědět v průběhu diskuse.

Poslanec Jaromír Talíř: Děkuji za předložení zprávy. Zpravodajkou je kolegyně Kateřina Dostálová.

Poslankyně Kateřina Dostálová: Předem se omlouvám všem kolegům a hostům, kteří tady byli na včerejším jednání kulturního výboru, protože to, co tady přednesu, bude velmi identické tomu, co jsem přednášela včera.

Nejdříve se zastavím nad formou toho, jak tato zpráva byla zpracována. Bavila jsem se o tom s některými svými kolegy z mediální komise a došli jsme k podobnému výsledku. Zpráva je poměrně chaotická. Nejenom že se řada informací opakuje v těle, ale také v přílohách, tudíž kdybychom informace dostali jednou, tak by tato zpráva měla pár stránek a ne onen zmiňovaný centimetr na výšku, jak to vypadá, ale zároveň tato zpráva také dubluje číslování stránek jak v těle, tak v přílohách. Tím mám na mysli účetní uzávěrku. Já si myslím, že je potřeba si to říci, protože my jsme tady všichni poslanci, kteří se těmito zprávami zabýváme již šest let a já bych byla velice ráda a prosila bych Radu, aby kolegové, kteří v této mediální komisi nesedí tak dlouho, dostávali materiál, který by pro ně byl nějakým způsobem vypovídající a ne chaotický.

Tedy ke zprávě jako takové. Já už jsem včera mluvila o tom, že bych chtěla vědět, jak pracuje obchodní ředitel a jeho oddělení, protože v této zprávě se ČT chválí tím, jak sloučila jednotlivé funkce managementu do jedné funkce, a přitom například v případě obchodního ředitelství, kde byly sloučeny dvě funkce, které mají na starosti koncesionářské poplatky a výnosy z reklamy, tak se z této zprávy dozvídáme, že i nadále pokračuje propad příjmů z koncesionářských poplatků a nadále pokračuje propad příjmů, resp. výnosů, z reklamy. Protože výnosy z reklamy i příjmy z koncesionářských poplatků jsou pravidelně při zpracovávání rozpočtů ČT na další rok nadhodnocovány, já bych se chtěla zeptat, jak je to neustále možné, protože já tyto zprávy pravidelně čtu od roku 1998 a je to evergreen ČT, že jsou vždy nadhodnoceny výnosy z reklamy i příjmy z koncesionářských poplatků. Myslím si, že příjmy z koncesionářských poplatků i z reklamy mají také přímou souvislost se sledovaností ČT, která klesá, byť za rok 2003, o kterém se bavíme, byl maličký nárůst, ale myslím si, že by se vedení ČT i Rada ČT měly zamyslet nad tím, že např. televize PRIMA je velmi silným konkurentem ČT. Bylo by zajímavé i srovnání sledovanosti.

Kritizovala jsem tady včera odpoledne také to, že na straně 23, kde jsou informace o investicích, nejsou přesně sděleny, do čeho ČT investuje. Pan předseda Rady Mrzena mi

sdělil, že investice jsou investicemi od 40 tisíc a že mi podá interní informace. Já vám, pane předsedo, chci říci, že já nechci žádné interní informace. Já bych chtěla, aby to bylo obsahem zprávy, aby tyto informace měli všichni moji kolegové poslanci. Odmítám se bavit tímto způsobem, jako mi prozatímní ředitel Klimeš několikrát sdělil "zajdeme si na kávu a pobavíme se". Já se chci bavit standardně, otevřeně na tomto výboru, kde sedí hosté, kde sedí novináři, a ne si něco pokoutně sdělovat při kávách atd.

Dále bych také chtěla, aby to, co jsme tady řešili včera, a teď mám na mysli to, kdy se na mě pan generální ředitel Janeček obrátil s dotazem, co tedy dělat, když jsem tady kritizovala, že mám pocit, že ČT vyplácí mzdy, topí, svítí, obhospodařuje své budovy a teprve to, co zbude z rozpočtu, jde do programu, jak jsme se bavili o tom, že je třeba prodávat tyto majetky, které vznikly v dobách hluboké totality a komunismu, kdy vzniklo to městečko na Kavčích horách či "supích horách", jak jsem také kdysi slyšela, a je potřeba ten podnik zeštíhlit. A vy jste nám tady, pane generální řediteli Janečku, včera sdělil, že se velmi bavíte tím, že poslanci nevědí, že prodáváte informace. Vy jste se bavil, já se přiznám, že jsem se nebavila, protože já z materiálů, které dostávám od Rady ČT, a ta je mým partnerem jako poslance, a ne vy a váš management, ale Rada, absolutně nevím nic o tom, co se prodává, jak se prodává, zda byla třeba pronajata budova Konstruktivy atd. Takže já jsem se nebavila, my tyto informace opravdu nemáme a myslím si, že se nebudeme moci bavit ani dnes.

Potom jsem se tady včera také zabývala záležitostmi na straně 31. Jde o restrukturalizaci ČT. Já jsem tady kritizovala to, že Rada v podstatě posvětila panu řediteli Balvínovi a následně pak prozatímnímu řediteli Klimešovi projekt firmy KPMG (?). Tento projekt nebyl v žádném případě levnou záležitostí, kterou zaplatila ČT. Tento projekt se potom dále nerealizoval, protože jak nám tato zpráva sděluje, tak tento projekt byl nerealizovatelný. Já se ptám, a toto uvádím jako konkrétní příklad /příkladů může být řada/, jak je možné, že Rada prostě schválí něco, co je nerealizovatelné, co potom nový management řekne, že realizovatelné není, jede si podle svých vlastních instrukcí, což v tomto případě jí chválím a říkám, že je v pořádku, protože já jsem tento projekt kritizovala od samého počátku a říkala jsem, že tato firma není schopná ušít projekt restrukturalizace pro takový podnik, jako je ČT, nicméně Rada to posvětila. Ty milióny, které za to vydala z veřejnoprávních peněz, prostě byly, a v této zprávě se nám jakoby "by the way" sděluje, že to prostě spadlo pod stůl. To je další z věcí, kterou jsem kritizovala a která mi vadí.

Při programu změn, zvýšení výnosů a snížení nákladů ČT jsme se tady zabývali některými jednotlivými projekty. Já jsem konkrétně mluvila o tom, jaké výnosy bude mít mistrovství světa v ledním hokeji v roce 2004 pro ČT. Pan ředitel Lambert mi řekl, že jednotlivé projekty v žádném případě nebude vyčíslovat a že tzv. výsledovky se budeme dozvídat. Já si myslím, pane řediteli, že to jde vyčíslit alespoň rámcově, abychom tyto informace o číslech měli, ne že to nejde.

Už chci být stručná, nechci vás zdržovat, my jsme se tím tady včera zabývali dvě hodiny, že mi tady chybí konkrétní čísla, o kterých mluvím, i třeba konkrétní čísla k projektu KPMG (?) za rok 2003, a bavme se opravdu o roce 2003, tak jsem tady navrhla, a budu navrhopvat znovu, byť včera neúspěšně, abychom vrátili tuto zprávu Radě ČT k dopracování.

Ještě mám jeden dotaz, a to byl dotaz, který mi včera zodpovězen nebyl, já jsem tady zmínila, že ČT má 2700 zaměstnanců, a pan ředitel Janeček se na mě obrátil poměrně rozezlen s tím, že dnes už to tomu tak není, že v roce 2004 je stav jiný. Já se omlouvám, bavíme se opravdu o zprávě za rok 2003. Já jsem tady včera vznesla dotaz, vy jste mi řekl, že letos propustíte 300 zaměstnanců, jestli výsledným efektem bude to, že 31. 12. 2004 bude zaměstnanců 2400. Na to mi odpovězeno nebylo, a proto bych pana ředitele prosila, jestli to tak bude, 2400 plus mínus, protože číslo není naprosto přesné na jednoho člověka. Proto bych prosila o zodpovězení tohoto dotazu.

Poslanec Jaromír Talíř: To byla předkládací zpravodajská zpráva. Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Já si dovoluji se do ní přihlásit a kolegové mohou pak pokračovat.

Já si myslím, že je třeba si připomenout, že projednáváme zprávu veřejnoprávní televize. To chci zdůraznit úplně na začátku, protože veřejnoprávní televize má své poslání stanovené zákonem, který zrovna máme ve třetím čtení novely, o které jsme debatovali celý minulý rok, jak bude vypadat. Zároveň je financována způsobem, o kterém také debatujeme, který je tu také zmíněn, přes koncesionářské poplatky. Všichni víme, a už jsme se o tom bavili v předchozím bodě, co to znamená pro tyto sdělovací prostředky. Všichni víme, že daleko podstatnější než výše koncesionářského poplatku je to, jakým způsobem koncesionářský poplatek od všech koncesionářů vybrat a že tady vlastně v tom veřejnoprávní média tahají za kratší konec provázku a mají velké prostředky s tím, jak získat prostředky, které tvoří podstatnou část jejich příjmů, když se bavíme o hospodaření.

Myslím si, že také je třeba připomenout, že je to veřejnoprávní sdělovací prostředek, který má limitovaný čas na vysílání reklamy. Já jsem dokonce patřil k těm, nebo si myslím, že kdybychom byli velkou bohatou zemí, která má dostatek prostředků, bylo by úplně nejlepší, kdyby veřejnoprávní televize vůbec nevysílala reklamy, ale vím, že to asi je obtížně možné. Absolvoval jsem nějaké semináře, znám stanovisko například "EBU" (?) nebo jiných institucí a porovnání v jiných zemích, které říkají, že je málo ekonomik, které si mohou dovolit přenést toto všechno jen na občany a vůbec reklamu do veřejnoprávních prostředků nezapojit, ale také jsme včera debatovali o tom, co to znamená ono 1 % možnosti vysílání reklamy pro veřejnoprávní televizi. Zdůrazňuji to také proto, abychom nesrovnávali veřejnoprávní televizi se soukromými televizemi, a už vůbec ne co se týče sledovanosti, protože sledovanost souvisí právě s prodejem reklamy. Já mám pocit, že stav, který jsem navodil, je podle mého názoru plus mínus optimální, protože nutí ČT, veřejnoprávní televizi, aby úplně nerezignovala na sledovanost, aby veřejnoprávní poslání plnila způsobem, který je závislý od toho, jak se ne lidi dívají, ale na druhou stranu není to hlavním kritériem měření toho, co by ČT měla dělat.

Já mám pocit, že ta zpráva popisuje reálný stav, že popisuje stav, jaký opravdu v ČT je, a jsem za to vděčný, protože management, se kterým se nyní bavíme, nastoupil v polovině sledovaného roku a je z toho jasné, že přestože tam je hospodaření se ztrátou, že ztráta je podstatně menší než všichni předpokládali, že bude. Včera jsme také slyšeli, že se dá očekávat, že např. zpráva za rok 2004 může vypadat ještě lépe.

Tolik jsem potřeboval uvést z mé strany, jak já vidím tu zprávu. Já ji vidím jako reálný popis stavu ČT, v jaké se nachází, a reálný popis problémů, které ten stav navodily.

Poslanec Petr Pleva: Pro spravedlnost je třeba říci, že televize je přece jenom médium, které hospodaří s jistou časovou setrvačností a jisté věci, které jsou kontrahovány, roztočeny a podobně, dopředu se nedají zcela efektivně zastavit během půl roku. Proto se těším spíše na zprávu za rok 2004, která bude vypovídat již o celém roku, kdy pan ředitel Janeček je ve funkci. Tady je to skutečně zkresleno tím půlrokem.

Co se týče mého evergreenu, to jsou procenta pro regiony, tak ke včerejší bouřlivé debatě, kterou jsme vedli v kulturním výboru, bych chtěl pouze dodat, že Český rozhlas má povinnost vysílat 30 % na rozdíl od televize, která má 20 %, 30 % času regionálních studií musí být podíl na celostátním vysílání. Daří se mu toto procento bez problémů naplňovat, nemá s tím žádné finanční ani jiné problémy.

Poslanec Ladislav Skopal: ... jsme dostávali vždycky takový pozitivní plán, který vždy dopadl úplně jinak, než nám bylo předneseno na základě potom zprávy o hospodaření. Oproti ní si nemyslím, že bude šťastné poslat tuto zprávu k přepracování, protože prodlužovat stav projednávání nic nepřinese. Proto bych navrhnul, abychom vzali tuto zprávu na vědomí

s tím, že i já si samozřejmě počkám na zprávu za rok 2004, když současně management ukáže, co v něm co a jak sliby, když to nazvu, z hlediska programu, z hlediska ekonomiky budou realizovány nebo jsou v současné době realizovány.

Kolegové, můj návrh je vzít tuto zprávu na vědomí a pokud jsou otázky do diskuse, které tady třeba nepadnou, tak když jsem potřeboval něco zjistit, nikdy se mi nestalo, že by management neodpověděl. Myslím, že i Kateřina Dostálová odpověď na své otázky dostane a že není potřeba to prodlužovat na další dny. Děkuji.

Poslankyně Kateřina Dostálová: Já ještě jeden dotaz k Radě. Myslím, že je to dotaz, který by chápal každý podnikatel či živnostník. Zeptám se na takovou věc nepopulární, byť médií několikrát omílanou, a to je ta ona zmiňovaná třicetitisícová odměna pro generálního ředitele České televize v případě, že sekera České televize – když to řeknu žargonem – byla 130 milionů korun. Víím, že plánovaný schodek měl být 320 milionů korun, nicméně byl 130 milionů korun. Ale přiznám se, že nerozumím tomu, kdyby kterýkoliv soukromý podnikatel měl schodek ve svém podnikání a vyplatil si takto obrovské odměny. Nemusí mi na to Rada odpovídat teď, ale odpoví mi na to třeba ve zprávě o hospodaření za rok 2004.

Děkuji.

Poslankyně Ivana Levá: Chtěla bych říct několik slov. Včera jsme tady diskutovali dvě hodiny a nechci jenom proto, že dnes je tady víc novinářů, znovu prodlužovat diskusi. Faktem zůstává, že rozpočet byl sice plánovaný jako vyrovnaný a skončil se ztrátou. Nebýt však nástupu nového vedení do čela České televize, jsem přesvědčena, že propad by byl mnohem vyšší, možná několikrát vyšší. Nová úsporná opatření, která byla přijata, se ukazují jako účinná. Věřím a jsem pevně přesvědčena, že příští zpráva bude už o něčem jiném.

Nárůst sledovanosti ve veřejnoprávní televizi nepovažuji za základní kritérium. To bychom jeli někam špatným směrem. Dále abych doporučovala řediteli prodávat budovy, to bych si také nedovolila, protože ředitel musí sám poznat, co potřebuje k chodu svého provozu a co nepotřebuje. On tam byl čtyři měsíce a my hodnotíme čtyři nebo pět měsíců, kdy on tam působil. Tady si myslím, že bychom mu křivdili.

K poplatkům bych chtěla říct tolik, že je potřeba do budoucna počítat s tím, že poroste množství lidí, kteří budou osvobozeni od poplatků a že může docházet ještě k propadu ve výběru poplatků. Znovu se přimlouvám za nový model financování veřejnoprávních médií.

Poslanec Jaromír Talíř: Děkuji. Můžeme diskutovat přes mikrofony. Chci se zeptat, jestli chce ještě někdo vystoupit. Jestli ne, myslím, že by se slušelo dát ještě slovo panu předsedovi Rady, případně panu řediteli, aby mohli na otázky, které se tady objevily, odpovědět.

Začne pan Mrzena, potom bude pokračovat pan Janeček.

Pan Mrzena: Děkuji, pane předsedo. Mnoho věcí jsme již říkali včera na tom bouřlivém téměř dvouhodinovém zasedání. Co se týče jednotlivých konkrétních dotazů, na které mohu odpovědět já.

Přehled investic na str. 23 – včera jsem neuváděl něco kapičku ani v jiných typech informací. Musím toto tvrzení, byť je mi to velmi líto, tímto způsobem odmítnout a na včerejším záznamu z jednání by se jistě objevily jasně informace, které jsem říkal. A je to následující:

Rada při zpracovávání této kapitoly vycházela z toho, že dostatečně vypovídací schopnost mají celkové hodnoty z objemu investic a objem investic, který byl do těchto prostředků zapojen z roku 2002 z těch, které nebyly vyčerpány neb díky aplikaci příslušných zákonných opatření zcela běžně standardně dochází ke skluzům při čerpání investic.

Co se týče vlastního přehledu, říkal jsem, že nemám problém s tím, aby Rada zpracovala přehled čerpání investic za rok 2003, nicméně nemyslím si, že bude mít tento materiál takovou dokládající hodnotu, která by pro jednání tohoto typu měla zásadní důležitost. Ale nebráníme se tomu.

Co se týče prodeje budov, myslím si, že je skutečností, že Česká televize by měla postupně analyzovat využití jednotlivých kapacit, které má. Souvisí to s přípravou dlouhodobého plánu strategického rozvoje a v současné době probíhá prodej budovy ECO, tj. budova Konstruktivy naproti hlavní budově, která je vyklizená. Byly na ní zpracovány dva znalecké posudky nezávislých znalců a bylo vypsáno výběrové řízení, které v současné době běží.

Dostali jsme též od managementu, od generálního ředitele požadavek na Radu na projednání prodeje rekreačních zařízení, což si myslím, že je další významný krok z hlediska zeštíhlování nemovitostí České televize. Dále v zákonných intencích o těch věcech budeme jednat.

Na str. 31 - k restrukturalizaci a projektu KPMG. Musím znovu zdůraznit, že projekt KPMG byl vstupním projektem, který byl prvním vnějším pohledem na systém řízení České televize. Tento projekt díky Radě ČT nebyl realizován tam, kde byl hluchý, tzn. zastavilo se čerpání prostředků tam, kde to již nebylo potřeba. Jsem velmi rád také, že současný management tento vnější pohled na Českou televizi, na systém řízení přebíral do přímého systému řízení a aktualizoval ho do daleko jasnějšího projektu zvýšení výnosů a snížení nákladů.

K vlastnímu dotazu na odměnu generálnímu řediteli ve výši 300 tis. Kč, kterou Rada před týdnem schválila, chci říct, že tato odměna byla generálnímu řediteli přiznána za hospodaření v 1. pololetí roku 2004. V 1. pololetí 2004 byl vykázán zisk převyšující 200 milionů, bylo to téměř 300 milionů a Rada ČT na základě svého usnesení přiznala generálnímu řediteli odměnu ve výši dvou průměrných platů, kterých dosáhl v průběhu 1. pololetí. Musím konstatovat, že když jsem se díval na průměrný plat za období 1. pololetí, tak je nižší, než byla úroveň odměn bývalého generálního ředitele Jiřího Balvína. To jenom pro srovnání.

Co se týče regionů a tohoto tématu. Ano, je nedostatkem České televize, že nenaplnuje zákonná ustanovení. O těchto věcech ne diskutujeme, ale přijímáme i konkrétní usnesení. Poslední usnesení, které Rada vůči vedení ČT přijala, bylo to, že obdrží vypracovanou analytickou část projektu a dále projekt s konkrétním harmonogramem, jak by postupně navyšování podílu regionálních studií na celoplošném vysílání mohlo narůstat. Nicméně i ten analytický materiál je pro nás důležitý, tak aby to bylo v intencích možného – teď nebudu dále specifikovat, čeho možného, ale převážně jde o organizaci a přípravu.

To je asi šest základních otázek, které na mne byly položeny. Co se týče obchodního ředitele a dalších témat, asi je to otázka pro generálního ředitele.

Děkuji za pozornost.

Poslanec Jaromír Talíř: Děkuji. Dávám slovo panu Janečkovi, aby mohl pokračovat.

Generální ředitel ČT pan Jiří Janeček: Děkuji. Vezmu to odzadu, protože teď jsem se právě ještě informoval o té věci regionálních studií. Pan Pleva velmi dobře ví, že ČT na rozdíl od Českého rozhlasu má pouze dvě regionální studia – v Brně a v Ostravě, kdežto ČRo má těch regionálních studií 9 nebo 10. To je rozdíl. Až budeme mít regionální studio v Českých Budějovicích, v Ústí nad Labem atd., tak to bude také mnohem jednodušší. Nemá smysl o tom diskutovat nebo o tom můžeme diskutovat později, jak chcete. To je první věc.

Další věc – jak pracuje obchodní ředitelství a jeho tým. Obchodní ředitel byl ustaven technicky až od 1. ledna. Obchodní ředitelství bylo navrženo Petrem Klimešem, mým

předchůdcem už od května. Já jsem obchodního ředitele nejmenoval. Práce vyplývající z funkce obchodního ředitele měl po nástupu František Lambert, takže až od 1. ledna 2004 byl obchodní ředitel. Tato funkce zpočátku byla kumulovaná s vedoucím komunikace, řekněme z úsporných a personálních důvodů. Byla velmi brzy rozdělena. Asi víte, že komunikaci dělá Martin Krafl. To je první věc.

Druhá věc jsou výnosy z reklamy a koncesionářských poplatků, že jsou nadhodnocovány. Vy jste tady už všichni říkali, že dříve ve zprávách bylo cosi nadhodnoceno. To bylo dědictví, které my jsme změnili. Nastoupili jsme trend racionálního plánování. Když si vezmete, že vloni proti plánu jsme měli z poplatků asi o 28 nebo 30 milionů méně, letos za 1. pololetí, pokud bych použil nebo citoval terminologii kolegů z rádia, zvýšeným úsilím a novými metodami jsme získali 4,5 mil. Kč navíc. Zlepšuje se zejména výběr u právnických osob, to také jistě velmi dobře víte. A tam je někde chyba, paní poslankyně Dostálová, že něco není jenom v těchto zprávách. My uvádíme naše informace na Internetu, jsou veřejně dostupné. Informace jsou i v tisku a v dalších médiích. Já vám to vůbec nevytýkám, nechtěl jsem se vás dotknout. Čili výběr zlepšujeme. Od 1.10. budeme vybírat od právnických osob vlastními silami. To je k této otázce.

Další věc – budovy, to už tady říkal pan předseda. Rozjeli jsme, prodáváme, ECO je velmi rozjeté, tam bylo vypsáno výběrové řízení. Prodeje rekreačních zařízení jsou ve stadiu jednání, po schválení Rady to půjde.

Další věc je ještě reklama. Loňská skutečnost byla 865 nebo 864 mil. Kč. Letos za 1. pololetí máme 591 mil. Kč, tj. o 140 mil. Kč víc, než stál plán. Ještě bych tady doplnil ještě k tomu včerejšku, protože jste se stále ptali na to, že ČT neplní objem reklamy, toho jednoho procenta. My jsme říkali, že máme prodáno na 95 až 100 %, že soukromé televize v porovnání – abychom měli nějakou relaci – nemají prodáno, mají zhruba na 65 % nebo 50 až 65 %. A o co jde? Snažil jsem se vysvětlit, že jde o tzv. GRP body, o kumulovanou sledovanost. Řeknu příklad: Budu na střelnici a budu střílet asfaltové holuby. Česká televize má 1 % reklamy, privátní 15 %. Já na té střelnici budu mít jeden náboj a můj kolega Petr Dvořák bude mít 15 nábojů. Na koho si vsadíte, že trefí více holubů? Čili to je podobné. Na ten kumulovaný zásah oni mají více prostoru, více prostředků na to, aby velké objednatelé reklamy více uspokojili.

K restrukturalizaci. O mistrovství světa už jsme hovořili včera. Byla to největší akce v dějinách ČT. Byli jsme housebroadcasterem, takže jsme vysílali pro 70 zemí a asi 130 vysílatelů, takže to je také jiná věc. Nevím, pokud by bylo ještě něco, tak se zeptejte.

Poslanec Jaromír Talíř: Dál se přihlásil kolega Pleva, pak kolega Langer.

Poslanec Petr Pleva: Chci jen fakticky reagovat na studia, mé oblíbené téma.

Pane řediteli, jen pro vaši informaci, jak to vypadá v Českém rozhlase. Studií samozřejmě je mnoho, nicméně studia, která mají kapacitu a věnují se výrobě pro celoplošné stanice, jsou čtyři, tj. Brno, Plzeň, Budějovice a Ostrava. De facto zásadní podíl na tom má pouze Brno a Plzeň a je to ne 20, ale 30 %.

Místopředseda PSP Ivan Langer: Dvě stručné glosy. Domnívám se, že tato zpráva z valné části vypovídá o kvalitě předchozího managementu, nicméně také významné části Rady ČT, která tomuto managementu velmi důvěřovala a považovala ho za ideální a téměř způsobilý k tomu, aby Českou televizi povznesl nevím, až kam. To je první poznámka.

Druhá. Věřím, že budeme mít příležitost v roce příštím hodnotit už celoroční působení nového managementu a to pro mne osobně bude směrodatné při posuzování jeho schopností vypořádat se se situací v České televizi.

Třetí poznámka. Mám pocit, že příměr o střelbě na holuby, pane generální řediteli, není zcela přiléhavý. Rozdíl možná bude v tom, že pan kolega Dvořák má sice 15 ran, ale pistolí, kdežto vy máte jednu ránu velkou brokovnicí. A tam ta pravděpodobnost rozptylu toho, co vám vyletí z hlavně díky koncesionářským poplatkům, je úplně jiná, než jak jste to naznačoval vy.

Poslanec Jaromír Talíř: Souboj přirovnání může být velmi zábavný a zajímavý a já mám pocit, že každé přirovnání kulhá. Teď se můžeme přít, které kulhá víc. Prosím, kdo další? Paní kolegyně Dostálová.

Poslankyně Kateřina Dostálová: Já už bych se možná chýlila ke konci, protože nevidím další kolegy, kteří by se hlásili. Chtěla bych se k tomu ještě vrátit. Souhlasím s tím, co tady řekl kolega Langer směrem k Radě ČT, protože argumentace pana předsedy, že pan ředitel Balvín měl odměny větší, mě opravdu velmi pobavilo. To jenom krátký komentář.

Teď k tomu, co jsem tady navrhla. Mám na mysli vrácení Radě zpátky k přepracování. Stahuji svůj návrh z hlediska toho, že reálně odhaduji šance na to, jaký bude výsledek vzhledem k tomu, že by toto mé usnesení podpořili dva mí kolegové a já. Takže ho stahuji, nicméně byla bych ráda, kolegové, kdybyste se v tuto chvíli zamysleli nad doprovodným usnesením, protože jsme se tady bavili docela dlouho i včera o prodeji nemovitostí České televize. A proto bych vás chtěla požádat, abyste zvážili přijmout usnesení, kde by Stálá komise pro sdělovací prostředky doporučila Radě ČT, aby výnosy z prodeje nemovitostí byly investovány směrem do programu. Protože už předtím jsem tady hovořila o tom, že stále se platí fixní výdaje, které jsou v případě České televize obrovské, a je ochuzován program. A co je dáno zákonem, to je právě tvorba programu a myslím si, že bychom se nad tím mohli zamyslet a podpořit takovéto usnesení, které je doporučující směrem k Radě. Takže

Stálá komise pro sdělovací prostředky doporučuje Radě ČT, aby výnosy z prodeje nemovitostí byly směřovány směrem k programu.

Poslanec Jaromír Talíř: Myslím si, že toto usnesení klidně můžeme přijmout. Sice se pleteme do funkce managementu, nicméně doporučit můžeme cokoliv a oni buďto vyhoví, anebo nevyhoví. Nemyslím si, že to je usnesení, které je nějakým těžkým problémem.

Pan kolega Skopal.

Poslanec Ladislav Skopal: Jenom velice stručně. Trochu mě mrzí, že se tady bavíme o platech, ale řekl bych jednu věc, že chceme, aby ve vedení ČT byli odborníci, a ty si musíme zaplatit. Tak si, kolegové, zjistěte, jak je placen ředitel Novy, jak je placen ředitel Primy. A já bych nechtěl, abychom tam měli nějaké politické figurky ve vedení ČT, které budou mít malý plat a budou dělat tak, jak my pískáme. Prostě měli by tam být lidé, kteří něco umí. A ty lidi si musíme umět zaplatit. Takže porovnávejte to k těmto platům, myslím k platům TV Nova a Prima, a pak se o tom bavme.

Poslankyně Ivana Levá: Jenom tady k tomu. Kolegyně navrhla dát peníze do programu. Všichni si přejeme, aby to šlo do programů, pochopitelně, ale blíží se digitalizaci, a co když ředitel bude potřebovat na něco jiného. Já nevím.

Poslanec Jaromír Talíř: Myslím si, že usnesení bylo předloženo. Jestli mohu shrnout a uzavřít debatu – nikdo další se nehlásí, takže uzavírám diskusi. Paní kolegyně Dostálová stáhla svůj původní návrh, takže máme zde usnesení na to, abychom zprávu o hospodaření ČT vzali na vědomí, a potom je tady doprovodné usnesení, které předložila kolegyně Dostálová.

Poslankyně Kateřina Dostálová: Ještě bych po poradě tady s kolegy chtěla doplnit: do programů – původní české tvorby. Zdali byste to mohli takto kvalifikovat.

Poslanec Jaromír Talíř: Já už nevím, jestli nezasahujeme příliš daleko. (Poznámky mimo mikrofon – nesrozumitelné.) Můžete říct rovnou seriál, který z toho chcete financovat třeba?

Navrhuji, abychom hlasovali. Nejprve budeme hlasovat o návrhu usnesení, které předložil kolega Skopal, tzn.

Stálá komise pro sdělovací prostředky bere výroční zprávu o hospodaření České televize na vědomí plus další záležitosti, které v tom usnesení jsou, že se mně ukládá, abych to poslal šéfovi sněmovny a zpravodajovi, aby to předložil na schůzi sněmovny.

Kdo je pro přijetí tohoto usnesení? Děkuji, usnesení bylo přijato. Kdo je proti? Nikdo. Zdržel se hlasování? Jeden.

Potom bylo navrženo usnesení doprovodné, které doporučuje Radě ČT, aby prostředky získané z prodeje nemovitostí byly vloženy do programu – české původní tvorby.

Kdo je pro přijetí tohoto usnesení? Pět. Kdo je proti? Jeden. Kdo se zdržel hlasování? Čtyři. Usnesení nebylo přijato.

Tím jsme vyčerpali bod číslo 2 našeho upraveného programu.
Děkuji zástupcům České televize.

Můžeme přikročit k bodu číslo 3, kterým je

3. Výroční zpráva o činnosti České tiskové kanceláře a výroční zpráva o hospodaření

Tu první část jsme jaksi přerušili, až byla doplněna o část hospodaření.

Dovolím si přivítat zde zástupce Rady ČTK a dám slovo panu předsedovi Vrbovi k tomu, aby nám uvedl tento bod.

Pan předseda Vrba: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, velice stručně uvedu zprávu. Zmíním se o tom, proč je předkládána ve dvou tiscích a pak bych volil ten postup, že by pan zpravodaj řekl svou zprávu a my budeme pochopitelně k dispozici k dalším doplňujícím vysvětlením.

Zpráva o činnosti byla předložena již na jaře jako tisk č. 653. Zprávu o hospodaření podáváme k 31. srpnu, a to z toho důvodu, že ČTK přešla při vypracování své podkladové části hospodaření a financí na novou metodiku. Letos poprvé byla vypracována za minulý rok konsolidovaná účetní závěrka a současně bylo hospodaření podrobena auditu, auditorská zpráva je přiložena.

Tam z důvodů čistě termínových bylo nutno zprávu rozdělit na dvě části, přičemž v původních preambulích obou těchto částí je konstatováno, že tvoří jeden nedílný celek. Myslím, že to původní prezentování zprávy o činnosti a hospodaření, jaké bylo v minulém období, mělo své výhody. Později na žádost Sněmovny a poslanců bylo rozděleno při

schvalování zpráv na jarní a podzimní termín. Jenom bych chtěl za Radu uvést, že pokud by ze Sněmovny vyšel podnět, který by uvažoval o tom, že by zase mohly být zprávy předkládány současně, tak jsme připraveni se podle toho zařídit, pokud jde o zprávu za rok 2004.

Ke zprávě samé. Zpráva o činnosti ČTK přehledně shrnuje vše nejdůležitější, co se v agentuře během roku dělo. Možná bych upozornil na dva momenty. V roce 2003 proběhla v agentuře mimořádně rozsáhlá rekonstrukce. Jednak byly proměněny redakční prostory do nového moderního uspořádání tří zpravodajských sálů. Současně bylo rekonstruováno technické zázemí, suterény budovy. Dnes agentura disponuje pracovištěm, které snese nejprísnější mezinárodní srovnání.

A pokud jde o hlavní náplň tiskové agentury, tj. poskytování zpráv, tak tam je stále rostoucí trend počtu vydaných zpráv. Jenom pro informaci těch, kteří si možná tohoto údaje nevšimli – počet vydaných zpráv za rok se blíží čtvrt milionu.

Pokud jde o činnost Rady, ta se scházela pravidelně na svých zasedáních a kvitovala s povděkem, že na každém zasedání byl přítomen generální ředitel, případně byli přizváni podle potřeby jiní členové managementu, čili Rada měla k dispozici zprávy z první ruky a pravidelná komunikace umožnila členům Rady sledovat průběžně celý chod agentury.

Myslím, že u tohoto bych se zastavil a jak jsem uvedl, Rada i generální ředitel či ekonomický ředitel jsou připraveni zodpovědět další dotazy.

Poslanec Jaromír Talíř: Děkuji za předložení této správy. Než dám slovo zpravodaji panu Mikutovi, chci říci, že jsme novelizovali zákon o České televizi – nevím, jestli je to i o Českém rozhlasu, myslím, že tak – a požádali jsme, aby byly rozděleny dvě zprávy na zprávu o hospodaření, která může být předložena bezprostředně po začátku nového roku, a zprávu o hospodaření, která potřebuje, aby byly nejprve uzavřeny ekonomicky všechny možné záležitosti, včetně zprávy auditora. Protože se to nestihne včas, proto je nejprve předkládána u těchto prvních dvou médií zpráva o hospodaření, později zpráva ekonomická. Kdežto zákon o ČTK hovoří o tom, že předkládá zprávu o činnosti a hospodaření. Proto jsme se přidrželi textu zákona a požadovali jsme, aby zpráva o hospodaření a činnosti byla předložena najednou. To ne vysvětlení postupu.

Pan Mikuta jako náš zpravodaj má slovo.

Poslanec Josef Mikuta: Dobré dopoledne. Vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové, vážení hosté, jako zpravodaj se musím zastavit nejprve – už o tom hovořil pan předseda i pan předseda Rady ČTK – u podle mého názoru závažné skutečnosti, byť formální, související se způsobem předložení zprávy. Nechci být přehnaným formalistou, ale z mého pohledu nemůže být v této chvíli v současném legislativním stavu správné, aby Rada ČTK předkládala výroční zprávu o činnosti ČTK v roce 2003 jako sněmovní tisk 653 v dubnu tohoto roku a výroční zprávu o hospodaření ČTK k 31. 8. fakticky v září 2004 jako sněmovní tisk 763.

Dochází k nesouladu se zákonem, konkrétně zákon 517/1992 Sb., z 21. 10. 1992, o České tiskové kanceláři, a to v § 8 odstavec 2 říká doslova: Rada předkládá České národní radě výroční zprávu o činnosti a hospodaření tiskové kanceláře. Rada hospodáří podle vlastního rozpočtu. Konec citace. Oddělené předkládání dvou zpráv ve značném časovém odstupu není zmíněným zákonem předkládáno ani popsáno. Osobně se domnívám, že z logických důvodů. Činnost a hospodaření ČTK spolu totiž úzce souvisí a posuzovat objektivně jedno bez druhého je obtížné, ne-li nemožné.

Musím dodat, že se mi jeví pochopitelnými důvody – některé zde už zazněly – proč k této situaci došlo. Např. v roce 2003 ČTK poprvé zpracovala konsolidovanou účetní

závěrku, což vítám, ale rozpor se zákonem v procesu předkládání zpráv, v tomto faktickém případě dvou zpráv, je nějak nutno řešit.

K předloženým sněmovním tiskům 653 a 753 učiním několik souhrnných poznámek.

Je potěšitelné, že ČTK realizuje rozsáhlé rekonstrukce v Opletalově a Žirovnické ulici a provedla, i když nemusela, za tím účelem výběrové řízení. Kladně na mě působí skutečnost, že ČTK se evidentně snaží neustále rozšiřovat okruh svých aktivit a diverzifikovat zdroje svých příjmů. Pozitivní je skutečnost zpracování informací do speciálních produktů, např. pro tzv. nemediální zákazníky, podniky, finanční instituce apod. Jistě rovněž podstatným pozitivním faktem je existence a využívání infobanky ČTK.

Na úseku slovního zpravodajství oceňuji značnou informační základnu o válce v Iráku – 11 318 zpráv – a referendu do Evropské unie – 1175 zpráv.

Na úseku obrazového zpravodajství je např. přínosné rozšíření domácí části obrazového servisu, která je věnována životu v regionech, i rozšiřování digitální fotobanky v rámci infobanky ČTK – v současnosti cca 600 tisíc fotografií, včetně prodeje snímků do zahraničí a vybudování nové samostatné složky English Offer v infobance ČTK s umožněním vstupu širokého výběru a on line odběru snímků zahraničními klienty. To platí, i když je zřejmé, že na trhu fotografií vzhledem ke zvyšující se všestranné konkurenci je situace pro ČTK obtížná. Škoda, že zmiňovaná stagnace či pokles příjmů v této oblasti nejsou blíže specifikovány, a navrhovaná řešení nápravy v nějakém komplexním pohledu také postrádám.

U dceřiných společnosti nezpochybňuji jejich přínos, který jsem ostatně ocenil ve zmínce o rozšiřování okruhu aktivit v ČTK a diverzifikaci zdrojů jejich příjmů. Přetrvává však moje výhrada zmíněná již ve zpravodajské zprávě ke stejné materii za rok 2002. Z čistě provozního pohledu musí být takto strukturovaná činnost více nákladná. Mám na mysli např. samostatné účetnictví, danění, odměny správním radám, představenstvům, dozorčím radám apod.

Ve výroční zprávě o činnosti ČTK v roce 2003 – tisk 653 – nejsou již zmíněny společnosti *Economia a.s.* a *Utax byro systém (?), s.r.o.*, která vytváří sdružení s ČTK. Bylo by dobré tuto skutečnost komplexněji zdůvodnit.

Ve výroční zprávě o hospodaření ČTK v roce 2003 – tisk 763 – jsou o *Economii a.s.* tři věty na straně 10 a jedno souvětí na straně 20. Je ale konstatováno, že ČTK z této společnosti inkasovala 11,05 mil. korun dividend. Zde musím připomenout, že zisk celé ČTK v roce 2003 je dle tisku 763 14,824 mil. korun. Ve zmíněném souvětí je pak konstatováno, že do konsolidačního celku nebyla *Economia, a.s.*, zahrnuta, neb v ní ČTK má minoritní podíl 11 procent.

V této souvislosti mě napadá, jestli informace vzhledem k ekonomickému přínosu společnosti *Economia, a.s.*, není příliš kusá, stručná.

O *Utax byro systém* máme velmi drobnou zmínku pouze v tisku 763 na straně 10, ale není vůbec nikde vysvětleno, proč *Utax* sdružení není v konsolidačním celku. Jen na doplnění uvádím, že generální ředitel ČTK JUDr. Milan Stibral je dle mých informací předsedou představenstva ČTK *REPRO, a.s.*, předsedou představenstva *Czechia, a.s.*, a jednatelem v *Newton Information Technology, s.r.o.*

ČTK tedy dosáhla v roce 2003 zisku 14,824 mil. korun. Provozní hospodaření skončilo ziskem před zdaněním 4,528 mil. korun, mírně lepším než v minulých letech. Jsem potěšen celkovým přínosem finančních investic. Dividendy, úroky či podíly na zisku činily v roce 2003 11,866 mil. korun. Počty zaměstnanců poklesly koncem roku 2003 z 387 na 383, osobní náklady ve vztahu k průměrným počtům zaměstnancům meziročně bohužel vzrostly o 5,813 mil. korun. Produktivita práce stagnovala, průměrný výdělek byl na necelé polovině tempa dosaženého v ČR, reálná mzda stoupla o 2,89 %. Sociální program stál ČTK v roce 2003 12,272 mil. korun, což je o 2,021 mil. korun více než v roce 2002.

U výnosů považuji za nutné se zmínit, že celkové tržby za výrobky, služby a zboží dosáhly hodnoty 338 milionů korun, to je o 2,1 % méně než v roce 2002. U nákladů jsou nejvýznamnějším druhem nákladů náklady osobní s podílem 60 %. Zde došlo k meziročnímu zvýšení o 2,9 %, čili o 5,813 mil. korun přesně. Hospodaření konsolidačního celku skončilo hospodářským výsledkem 3,858 mil. korun.

Výroční zpráva o hospodaření ČTK jinak v roce 2003 dle mého názoru obsahuje potřebné údaje, abychom si mohli učinit poměrně přesný obraz o ČTK v této oblasti. Je přiložena pozitivní zpráva auditora k účetní závěrce k 31. 12. 2003 z 28. března 2004 a zpráva auditora ke konsolidované účetní závěrce konsolidační skupiny v čele s mateřskou ČTK z 29. června 2004 rovněž neshledává žádné závady.

Rada ČTK se v průběhu roku 2003 věnovala hospodaření opakovaně. Management předkládal Radě čtvrtletní zprávy o hospodaření i informace o faktorech ovlivňujících ekonomické ukazatele ČTK. I když pro rok 2004 počítá ČTK ve svém rozpočtu s poklesem tržeb a ziskem pouze ve výši 766 tisíc korun, působí na mě ČTK jako konsolidovaná dobře řízená společnost schopná i v následujících letech splnit své úkoly plynoucí ze zákona ČNR 517/1992 Sb.

Zároveň chci zdůraznit, že pro mě osobně zůstává velmi důležitá hodná trvalé pozornosti a snad i diskuse v Radě objektivita a nestrannost zpravodajství ČTK, stejně tak jako předkládání solidních ověřených zpráv, kde by však bylo ještě méně vlastních komentářů. Děkuji.

Poslanec Jaromír Talíř: Děkuji za obsáhlou vyčerpávající zpravodajskou zprávu a otevírám k tomuto bodu rozpravu. Kdo se hlásí do rozpravy k tomuto bodu? Nikdo se nehlásí? Kolega Pleva chtěl připomenout – ostatně soudím, že ČTK musí být zprivatizována, já mu připomenu, ať vymyslí, co s archivem, a klidně to může předložit. Jestli se nikdo nehlásí, končím. Pan zpravodaj nás opravdu všechny mile překvapil, zahltl a všechno řekl. Není co dodat. Prosím ho, aby navrhnul usnesení.

Poslanec Josef Mikuta: Navrhuji usnesení: Stálá komise pro sdělovací prostředky

1. doporučuje Poslanecké sněmovně schválit výroční zprávu o činnosti ČTK v roce 2003 a výroční zprávu o hospodaření ČTK v roce 2003;
2. pověřuje předsedu komise, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu;
3. zmocňuje zpravodaje komise poslance Josefa Mikutu, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal jako zpravodaj zprávu o výsledcích projednávání této zprávy na zasedání stálé komise pro sdělovací prostředky.

Podpis – zpravodaj a předseda komise.

Poslanec Jaromír Talíř: Děkuji. Kdo je pro přijetí tohoto usnesení? Všichni přítomní.

Děkuji panu předsedovi a radním ČTK, děkuji i panu ředitelovi a managementu ČTK za to, že se zúčastnili tohoto jednání, a končím bod číslo 3. Následuje bod 4 –

Různé.

Protože kolega Pleva avizoval, že chce v tomto bodě předložit návrh na usnesení, poprosil bych místopředsedu Rady pana ing. Šenkýře, aby si sedl někam k mikrofonu, abychom mohli komunikovat.

Ještě řeknu jednu věc. Jako bod 5 máme Informace o došlé a odeslané poště. Chtěl bych zdůraznit, že jako bod pod číslem 8004 je společné stanovisko televizí k dokumentu Další postup Rady v oblasti digitálního vystoupení. Myslím, že bude dobře to rozmnožit, aby to dostali všichni členové do ruky.

Dávám slovo kolegovi Plevovi, poté kolega Langer.

Poslanec Petr Pleva: Usnesení, které chci navrhnout, prosím ať není vykládáno v žádném případě jako nějaký útok na Radu. Není tak myšleno. Víím, že Rada jako správní orgán koná v mantinelech, které jsou jí vymezeny. Jediný problém je ten, že to hřiště, na kterém se pohybujeme – digitalizace – není ještě přesně nalajnováno, my nevíme, jestli na něm budeme hrát tenis, nebo fotbal. Vymezení pravidel by se mělo stát právě zákonem o elektronických komunikacích.

Když to řeknu zjednodušeně – vííme, kdo asi má udělovat licence k jednotlivým pozicím, ale nevíme, jestli to budou pozice nebo část datového toku, už vůbec nevíme, kdo má licencovat nebo zda vůbec se má licencovat multiplexování celého datového toku a jeho skládání a dávání do dodatečných služeb. U dodatečných služeb nevíme, zda mají vůbec podléhat nějaké regulaci. To znamená, že když bude na obrazovce – když si otevřete menu – nějaká reklama, jestli reklama bude podléhat regulaci zákona o rozhlasovém a televizním vysílání nebo nějaké jiné regulaci. Jestli tam budou loterie, budou tam další věci. To všechno nevíme.

V této chvíli Rada přichází se svým plánem již přidělovat pozice natrvalo. Také bychom měli určitě debatovat o tom, zda budeme chtít jeden multiplex čistě veřejnoprávní, nevíme také přesně, zdali ve vysílání DVBT bude jen televize nebo jestli tam může být i rozhlas. V pokusném vysílání rozhlasové stanice jsou. A tak dále. To jsou zatím velmi nejasné věci, zákon o rozhlasovém a televizním vysílání je neřeší. Myslím, že na digitální vysílání – protože to je skutečně trochu jiná materie, není to jenom přenesení analogu do jiné formy vysílání, protože se jedná o datový tok, jak bude široký, podle toho se tam vejde určitý počet programů atd.

Jsou to velice složité otázky, o kterých bychom měli velmi vážně a zodpovědně diskutovat. Budeme diskutovat o tom i na komisi při schvalování a přijímání zákona o elektronických komunikacích. Bylo by velmi nepříjemné, kdyby nás Rada postavila jako poslance do pozice, že naše pozměňovací návrhy, případně schvalování zákona bude predestinováno vlastně kroky, které učinila Rada, protože jinak se dostaneme do rozporu s platným právním stavem, který bude, a vystavujeme se možnosti dalších arbitrází a podobných věcí, nebo to, že tento zákon bude vůči některým provozovatelům, kterým mezitím budou uděleny licence na digitální vysílání, retroaktivní, což samozřejmě nikdo nechceme.

Proto si myslím, že by Rada měla vyčkat. Zákon je předložen, lhůta nebyla zkrácena, takže žádné hrozné neštěstí se nebude konat, když Rada s těmito kroky vyčká na dobu, až bude zákon platit. Proto si myslím, že bychom měli přijmout usnesení, které vám teď přečtu:

Stálá komise pro sdělovací prostředky naléhavě žádá Radu pro rozhlasové a televizní vysílání, aby se do přijetí zákona o elektronických komunikacích zdržela všech nevratných kroků v oblasti digitálního vysílání.

Poslanec Jaromír Talíř: Děkuji. Chci se také k tomu vyjádřit. Myslím, že kolega Pleva řekl onu podstatnou část problémů. Musím ale přičinit, že nejen zákon o elektronických komunikacích, ale zákon o rozhlasovém a televizním vysílání ještě je zákon, který ovlivňuje tuto oblast. Právě konflikt, resp. harmonizace těchto dvou norem a úprava celého procesu v těchto dvou zákonech je před námi.

Na druhou stranu možná, že jsou před námi jiné termíny. Vítám ještě další účastníky, kteří se dostavili, protože jsem zaregistroval, že přišel pan předseda Telekomunikačního úřadu. Protože on na skupině pro digitalizaci mluvil o termínech, ve kterých se celý proces nejen v České republice, ale v rámci Evropy odehraje. Zde jsou určité časové kroky, které je třeba splnit, abychom se nedostali do situace, kdy ostatní už budou mít rozdělené kmitočty, budou připraveni, a my se budeme dohadovat, jak má vypadat zákon.

To jsou dva argumenty. Nevím, jak se zachovat, protože rozumím tomu, co navrhuje kolega Pleva, na druhou stranu by bylo možná dobře, kdyby nám zástupce Rady odůvodnil, proč oni zvolili tento postup. Ještě bych si počkal na jeho vyjádření.

Poslanec Petr Pleva: Faktická reakce. Samozřejmě že budeme upravovat i zákon o rozhlasovém a televizním vysílání. Já jsem to neřekl, protože je otevřen v rámci zákona o elektronických komunikacích. Takže samozřejmě v tomto souhlasím.

Poslanec Jaromír Talíř: Pan místopředseda Langer a paní kolegyně Levá.

Místopředseda PSP Ivan Langer: Chtěl jsem jen požádat pana Šenkýře, jestli by se k tomu mohl vyjádřit. Současně jestli by nás nemohl informovat o válce dvou institucí a jejím průběhu – střetu mezi Radou a Českým telekomunikačním úřadem, kdy máte nařízeno stání a kdo tam za vás půjde.

Poslankyně Ivana Levá: Rada vlastně reaguje na situaci, která... (konec strany nahrávky)

Místopředseda RRTV Šenkýř: ... Nicméně vláda přijala usnesení v dubnu letošního roku, kterým řekla, že vysílání má být zahájeno mezi roky 2004 a 2006. Je jasné, že rok 2004 se nemůže stihnout, protože kdybychom vyhlásili teď v říjnu licenční řízení, tak vzhledem ke lhůtám, které zná zákon 231, bychom mohli s odřenýma ušima na Silvestra dát licence. Potom existuje 360 dní na to, aby subjekty, které dostanou licenci, měly zahájit vysílání a jsme na Vánoce v roce 2005, čili na přelomu roku 2005, 2006. K vypínání analogů, jak tady bylo zmíněno, skutečně Evropa někdy od roku 2006, 2007 a 2008 bude vypínat. Neříkám, že tam ještě není časový prostor, ale už ho je málo. Otázka přijetí zákona o elektronických komunikacích, to víte lépe, kdy to může být.

Je tady ještě několik faktorů, které bych chtěl zdůraznit. Je tady otázka experimentálního vysílání, které je hlavně v tuto chvíli pražskou záležitostí. Experimenty, které byly povoleny ještě minulou radou na základě minulého zákona a usnesení, pokud si vzpomínám, vaší komise, končí letošního roku. Na Silvestra se toto vysílání vypne. Dost dobře si nedovedu představit reakci tisíců hlavně Pražáků, kteří budou bez signálu. Tento problém neumíme v rámci zákona 231 řešit. Museli bychom hledat, pokud bychom neodložili rozhodování o licencích, nějaký můstek. Ale budeme se pohybovat buď na hraně nebo za hranou zákona.

Ještě jednu věc. Osobně se bojím toho, že nečinnost rady k digitalizaci by přinesla další zbytečné náklady pro podnikatelské subjekty. Očekávání tady je. Není tajemstvím, že ti, kteří připravují programy, hlavně staví sítě, už investovali náklady. Jestliže někdo vybuduje síť a nebude mít programy, tak oprávněně bude nadávat na toho, kdo mu brání v byznysu. Toto je věc, které se bojím.

Těch věcí, které by bylo potřeba říci, je na jeden den, na jeden seminář. Jako rada už od června nabízíme komukoliv jakoukoliv konzultaci, aby se tyto věci dostaly do veřejnosti, abychom diskutovali. Ono totiž z diskuse také vyplynou věci, které by bylo dobré upravit právě v otevřeném zákonu 231, abychom si řekli, jak to tam má být. Jsem dneska přesvědčen, že licencovat se dá podle stávajícího zákona 231. Je to na hraně, bude to fungovat a nezdržíme proces. Ale i opačně, druhý způsob – dělat mrtvého brouka ještě půl roku – lze, ale potom začneme vysílat v polovině roku 2006 se všemi důsledky pro podnikatelské subjekty.

Poslanec Jaromír Talíř: Děkuji. Moc jste nám to tedy nezjednodušil. Pan kolega Langer.

Místopředseda PSP Ivan Langer: Obávám se, že pan místopředseda rady nám to velmi zjednodušil, a to aspoň pro rozhodování o usnesení. Zjistil jsem, že je to horší, než jsem se domníval. Chci jen upozornit na to, jaké máte, pane místopředsedo, postavení. Vy jste de facto sice specifický, ale státní úředník. Podle toho se musíte chovat. A jakmile z vašich úst zazní slovo za hranou zákona, tak v tu chvíli byste se měl okamžitě snažit toto slovo vzít zpátky a omlouvat se všem, že něco takového mimoděk z vašich úst vyšlo.

Jsem přesvědčen o tom, že si o tom musíme popovídat, ale abychom si rozuměli, jestli vy něco takového spustíte, tak jsem přesvědčen o tom, že Poslanecká sněmovna nemůže zareagovat nijak jinak, než okamžitě iniciovat vaše odvolání. Jednoduše.

Poslanec Jaromír Talíř: Kolega Pleva, pak reakce kolegy Šenkýře.

Poslanec Petr Pleva: Jednak, protože jsem zákon o rozhlasovém a televizním vysílání zpravodajoval, i když samozřejmě výklad zákona dělá jen soud, tak nemohu souhlasit s vaším tvrzením, že zákon řeší digitální vysílání. Zákon se v několika bodech pouze zmiňuje o digitálním vysílání. Je to například v otázce „mustcarry“, ale že je tam někde řečeno slovo digitální vysílání, to ještě neznamená, že zákon řeší zcela digitální vysílání, lze podle něho postupovat při udělování digitálních licencí. To je jedna věc.

Druhá poznámka. Prosil bych, kdyby se k tomuto problému, protože je skutečně složitý a týká se nejenom nás a rady, ale také provozovatelů vysílání a také druhého regulátora na tomto hřišti, to znamená Českého telekomunikačního úřadu, jak Český telekomunikační úřad, tak případní zástupci vysílatelů mohli vyjádřit.

Poslanec Jaromír Talíř: Pan Šenkýř.

Pan Šenkýř: Jestli mohu, já jsem mluvil o prodloužení experimentů za Silvestr letošního roku, kde jsem řekl, že kdyby bylo prodlouženo ze strany rady, pohybovali bychom se na hraně, případně za hranou zákona. Nemluvil jsem o řádném digitálním vysílání. Děkuji.

Poslanec Jaromír Talíř: Teď jsme v situaci, kterou jsem předpokládal a které jsem se chtěl vyhnout, nicméně nepodařilo se. Protože samozřejmě k tomuto je třeba, aby se vyjádřili ti, kteří tady byli zmíněni. Kolegyně Levá tady řekla o kroku, kdy byli vybráni provozovatelé multiplexů. Tady byla otázka na to, jak si stojí spor mezi Radou pro rozhlasové a televizní vysílání a ČTÚ. Sami zjišťujeme, že není zcela jasné, jak stávající zákony lze vyložit. Mám pocit, že je správné, aby je vyložil soud. Nevidím v tom nic špatného. Ať soud prostě rozhodne, jak on vykládá zákony, protože jinak to ani nelze. Můžeme debatovat, jestli krok ČTÚ byl v pořádku a tak dále. Jenom se bojím toho, že dneska já osobně nemám dost podkladů pro to, abych rozhodl tak nebo tak. A tomu jsem se chtěl vyhnout. Nicméně je tady navrženo usnesení. Chci se zeptat kolegy Plevy, jestli to byla výzva k panu řediteli ČTÚ, případně zástupcům médií, zda se k tomu chtějí vyjádřit. Nemůžu ho vyvolávat, jestli chce zareagovat, tak ho prosím, aby si sedl k mikrofonu.

Předseda ČTÚ Stádník: Dobrý den, dámy a pánové, nevím, jak se k tomu mám vyjádřit. My právě v některých věcech s radou nesouhlasíme a jsou to právě i právní otázky už ve vztahu k experimentům, kde si myslíme, že papír, který vydala rada provozovatelům sítí na experimenty, je protiprávní, protože zákon 231 neumožňuje vydávat někomu, kdo netvoří

program, radou nějaký takovýto papír. S tím jsou zásadní problémy. My jsme například v tomto případě do sporu nešli na rozdíl od rady, která eskalovala tento proces a místo, abychom si někde sedli za účasti nějakého arbitra a vyříkali si tyto věci, tak k tomu nedošlo. Některým věcem nerozumím, ale nechci to tady rozjet, protože to je opravdu na delší diskusi.

Co se týče vlastního digitálního vysílání, tak je pořád třeba si opakovat, že u televizního vysílání se končí provoz kmitočtů určených pro analogové vysílání a musí se nahradit jinými kmitočty, které jsou pro digitální. To znamená, aby stávající provozovatelé sítí, respektive držitelé licencí obsahových – to, na čem vysílají, musí být prostě změněno, nahrazeno něčím jiným tak, aby dostali svému závazku, který mají v licencích – obsah vysílali na nějakém jiném prostředku, v tomto případě na jiných kmitočtech.

S tím právě souvisí i to, co si myslíme o tom, co bylo teď zveřejněno od rady, to znamená, že nadiktovala přesně, v kterém multiplexu má být jaká pozice, respektive jaký provozovatel tam má být, kdo s kým má uzavřít smlouvy a že tzv. třetí síť má být regionální. Domníváme se, že stávající licence platí samozřejmě i pro digitální, nakonec je to v zákoně 231, že jsou to licence analogové i digitální. Pouze jde o to, jak jim nahradit to, co jim stát musí sebrat na základě mezinárodních dohod, nahradit jim to na základě mezinárodních dohod jinými prostředky, jinými kmitočty.

V souvislosti se zákonem o elektronických komunikacích je tady otevřen a bude projednáván zákon o České televizi, který by se měl vrátit k tomu, jestli Česká televize má mít dva programy nebo čtyři programy. To je zase důležité vědět, protože z toho vyplývá, kolik soukromých televizí může vysílat na kapacitě, která je.

Co se týče celkového stavu v Evropě, tak jsme právě na pracovní skupině říkali, jaký je stav z hlediska technického zabezpečení, to znamená kmitočtů. Myslím si, že v Evropě je pohyb trošku rychlejší a širší, než tady bylo zmíněno. V řadě států jsou zavedeny digitální technologie, pro televizní vysílání jsou zavedeny na větším území, některé víceméně končí, jako Finsko. Dokončují dobudování digitálních sítí a definitivní vypínání analogových sítí. Termín je 2007. Záleží na tom, jak konference, která je v roce 2006, změní tzv. analogové plány do digitálních, jakým způsobem nabude účinnosti tento plán. Zda to bude rok, bude tam účinnost plánu nebo zda bude kratší, to je věcí konference, která bude ukončena 16. června 2006. Mezitím probíhá řada plánovacích cvičení a zkoušení, koordinací plánů na celoevropské úrovni, která by měla vyřídit případné kolize mezi těmito plány, aby celkové plány byly ukončeny právě na této konferenci a tam byly schváleny. V tom okamžiku bude mít celá Evropa jasno. Diskutuje se pouze o vypnutí posledních analogových vysílačů, kdy toto bude. Nikolivěk o tom, jestli se vypnou celé sítě, protože proces již dávno začal.

Co se týče sporu mezi radou a mezi ČTÚ, rada poslala, to může pan Šenkýř asi pravděpodobně potvrdit, příslušné podání na nejvyšší státní zastupitelství. Tam nás státní zastupitel vyzval, abychom si k tomu dali svůj komentář, svoje podklady. Vyzval nás, abychom doplnili veškeré podklady, na základě kterých jsme vydali povolení pro sítě podle platného zákona o telekomunikacích. Nyní čekáme, jakým způsobem nejvyšší státní zastupitelství rozhodne, zda jsme tedy učinili nějaký neplatný krok a zda podá návrh na správní soud, aby se tím zabýval. Dneska jsem obdržel výzvu od Ústavního soudu, který mě vyzval, abychom též ve věci podání od Rady pro rozhlasové a televizní vysílání dali podklady, jakým způsobem jsme rozhodli o vydání povolení pro sítě podle platného zákona o telekomunikacích.

Poslanec Jaromír Talíř: Vidím přihlášku. Pan Zelenka byl ještě předtím, paní Havlová také. Dám vám slovo v pořadí, jak jste se hlásili. Pak bude ještě pan Šenkýř.

Pan Zelenka: Pane předsedo, dámy a pánové, vidím tady tři problémy, které spolu souvisejí. Když to vezmu podle posloupnosti, tak je tady model, kdy nevratným krokem Českého telekomunikačního úřadu byli dáni do jednoho pytle ti, co šíří signál s těmi, co sestavují datový tok. Není to úplně obvyklý postup. Vlastně se tím pádem ti, co vytvářejí program, stali do budoucna jejich vazalové nebo jejich rukojmí. To je první věc, se kterou se moc nedá dělat. Mluvím samozřejmě z hlediska rozhlasu jako předseda Asociace provozovatelů soukromého vysílání, které sdružuje 64 stanic. Rádía na tom budou samozřejmě ještě daleko hůř než televize, protože mají menší sílu společenskou, menší sílu ekonomickou. Ekonomickou sílu nemají zejména kvůli tomu, že všechny rady, které tady dosud byly pro vysílání, řádily doslova s rozdáváním licencí, takže dneska sice zaměstnáváme pět tisíc lidí v této zemi, vytváříme pět tisíc pracovních příležitostí, živíme lidi, vydělávají si, ale ti, co je zaměstnávají, nevytvářejí téměř žádný zisk. To znamená, že dělají podnikání, které nemá smysl a nemůžou to dělat jinak, protože více peněz na trhu prostě není. Nemohou zlepšovat své programy a tak dále.

Tím jsem se dostal k další věci, že rada teď vlastně vypíše licenční řízení, kterého se řada nešťastníků bude muset zúčastnit, aby zůstali ve hře. Když jsem přeposílal tiskovou zprávu rady kolegům provozovatelům, tak jsem jim tam opravdu napsal takovou sarkastickou větičku, že jim opravdu nezávidím rozhodování, jestli se téhle taškařice účastnit mají nebo nemají. Víím, že se účastnit budou muset. Je to stejné, rada vypisuje momentálně 150wattové analogové kmitočty licencované a má samozřejmě zkušenost, že se tam vždycky přihlásí všichni větší hráči z rozhlasového pole, což radu utvrzuje v tom, že licence jsou cenné. Není tomu tak. Oni se tam přihlásit musí, aby zůstali ve hře, aby konkurenční prostředí jakžtakž fungovalo. V tom si opravdu myslím, že to má nějaký čas, že by se tento další nevratný krok měl zdržet. To je druhý okruh problémů.

Třetí okruh problémů, který souvisí, je zákon o elektronických komunikacích, který sněmovnou prošel v prvním čtení a který je nepřímou novelou vysílačního zákona a je totálně nešťastnou novelou, která způsobí další problémy už i díky tomu, že si regulátor obsahu s regulátorem technického prostředí příliš nerozumí a že tady probíhá něco, co pan poslanec Langer před chvílí označil jako válka úřadů. Jestliže si spolu dva úřady nerozumí, a jsou to regulátoři, kdo na tom může prodělat. Nikdy to nebudou dva úřady, vždycky na tom prodělají ti, kteří jsou těmito úřady regulováni. To je můj příspěvek. Jestli se mě chcete zeptat, jak z toho ven, tak to nevím.

Poslanec Jaromír Talíř: Děkuji za váš příspěvek. Paní Havlová.

Paní Havlová: Chtěla bych především poukázat na jednu věc. Proč došlo podle našeho názoru k problému? Protože v době, kdy se schvaloval zákon č. 231/2001 Sb., tomu předběhla určitá novela. To byla novela telekomunikačního zákona – č. 150/2001. Nemyslím zákon o telekomunikacích. Tím došlo k tomu, že se tam odlišným způsobem vyřešil soubor technických parametrů. To je jedna věc. To je základní problém, že se to tam časově nepodařilo sladit.

Druhá věc je, jestli současný zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání podle našeho názoru umožňuje udělovat nebo prodlužovat licence i na digitální vysílání. Záleží samozřejmě podle našeho názoru na tom, jak jsou licence uděleny. Naše licence, tedy licence CET 21, je udělena bez ohledu na technickou formu a zákon v § 2, a to souhlasím s oběma pány, říká, co se rozumí televizním vysíláním. Tam je to definováno tak, že je to bez ohledu na technickou formu. To znamená, že se to vztahuje jak na analogové, tak digitální vysílání. Pamatuji si také, protože jsme se všichni zúčastňovali nepřímého připomínkového řízení, že původně jste tam formulovali i digitální multiplex. V zákoně o rozhlasovém a televizním vysílání byly některé otázky, které speciálně digitalizaci byly věnovány, ale

nakonec ve druhém čtení byly vypuštěny, protože se o věcech pořád ještě diskutovalo. Problém je v tom, že podle našeho názoru současné licence by neměly být omezeny, ale je potřeba zabránit nějakým krokům, aby nedošlo k tomu, že někdo sáhne na naše kmitočty. U nových licencí je otázka, zda pro to jsou k dispozici technické možnosti.

Co se týká zákona o elektronických komunikacích, tak nám dělá problémy změna zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, konkrétně přechodné ustanovení v § 164, kde je sice pravda, že je snaha řešit problém tak, že se zruší technická část licence neboli soubor technických parametrů, ale tam je jeden problém, který je skrytý a který nám vadí. Z toho mi vidíme potenciální možnost arbitráží, pokud by se to nepodařilo vyřešit, a to je sice to, že se dostává tím pádem licence do režimu § 17 zákona o elektronických komunikacích, to je individuální oprávnění k radiovým kmitočtům, a to má ovšem vazbu na další paragrafy, jako je § 18 až 20.

Paragraf 20 například hovoří o efektivitě využívání kmitočtů. Takže se stane, že třeba licenci podle stávajícího návrhu se vyhoví a samozřejmě se může vyměnit, a to nesvaluji vinu na ČTÚ nebo na ministerstvo, podle mého názoru je tady věc, která se musí vyřešit. Ke změně licence dojde v této části a druhý den už může být všechno jinak. Kmitočty mít nemusíte právě kvůli efektivitě.

Pak bych ještě určitě nenechala bez povšimnutí nový zákon o správních poplatcích. Ale to se předpokládám potom vyřeší, to jsou vysoké poplatky.

Kdybych z toho měla za nás udělat resumé, tak podle našeho názoru podle současné právní úpravy máme prodlouženou licenci do roku 2017. Pokud nedojde k zákonu o elektronických komunikacích nebo pokud se to nějakým způsobem nevyřeší, tak podle našeho názoru můžeme použít licenci i na digitální vysílání. Tak, jak je licence prostě přidělena, včetně i technického vymezení licence ji můžeme použít na digitální vysílání. Jakmile dojde ke změně zákona, to znamená zákonem o elektronických komunikacích, pokud nedojde k nějaké diskusi, tak se prostě cítíme být ohroženi.

Poslanec Jaromír Talíř: Pan Šenkýř.

Pan Šenkýř: Skutečně dlužím odpověď panu poslanci Langerovi, který se ptal na spor s ČTÚ. Věcně je to tak, že doposud praxe ve vysílání byla taková, že podle zákona č. 231 je soubor technických parametrů součástí licence a „broadcaster“ má program a zároveň má právo vysílat na nějakém technickém prostředku, který je popsán. A on na základě tržního mechanismu si objedná službu u někoho, kdo umí stavět stožáry a vysílat nebo si to vysílá sám, například u malých rozhlasáků. Jinak řečeno, doposud držitel programové licence měl návrh nad provozovatelem technického prostředku. Teď držitel programových prostředků má mít návrh nad tím, kdo má program, respektive o vysílání. Je to světový trend. Není to nějaký výmysl. Je to světový trend, aby operátoři měli možnost rozhodovat o tom, kdo bude u nich vysílat. Tady je na parlamentech, aby věc posoudily. Může to být tak i tak. Ale je to tento spor.

Co se týká vlastní právníčiny. Tam chci jenom říci, že po změnách soudních řádů rada není legitimována obrátit se na správní soud. Je to normální správní řízení, normální správní problém, kdy nejsme účastníky a nemůžeme do toho vstoupit. To je už věc za námi. To ať si řeší soudy a nějak rozhodnou. Život jde dál, digitalizace se kvůli tomuto nemůže zastavit, kvůli nějakému sporu dvou úřadů. Spor je skutečně v právní rovině, kdy my jsme cítili povinnost vzhledem k tomu, že do budoucna by mohly vzniknout nějaké arbitráže, a udělali jsme všechno, co bylo v našich silách.

Ještě jednu větu, možná na této půdě kacířskou. Domnívám se, že by měl být přijat zákon o ukončení analogového televizního vysílání v Česku. Zákon by měl řešit jednak detémín, kde by se řekl harmonogram vypínání analogových vysílačů – například jak to

dělají v Rakousku po krajích – že v Praze se vypne v roce 2006, v Jihočeském kraji v roce 2007 a tak dále.

K tomu by se mělo řešit, co říkála paní doktorka Havlová, jakým způsobem stát vyřeší transformaci licencí, které mají. Má to dvě stránky. Jestliže rada změní soubor technických parametrů CET 21, tak jí dá nové kmitočty, ale pouze po dobu platnosti licence a ta končí v roce 2017. Pokud by vstoupili do nového licenčního řízení a získali licenci, tak mají před sebou dvakrát dvanáct roků. Když si spočítáme návratnost, která se uvádí někdy kolem investice deseti let, tak to je problém ale jejich.

Poslanec Jaromír Talíř: Krátkou reakci, pane řediteli. A tím končím tuto debatu. Omlouvám se všem, ale musíme si na to dát dostatek prostoru, vzít si podklady a bavit se tak, abychom na to byli připraveni.

Pan Stádník?: Toto jsem právě chtěl říci, že každý o tom tady mluvíme ze svého pohledu, ze své ulity příslušného úřadu nebo subjektu, a potom tady dochází ke zmatení a nelze reagovat přímo na konkrétní věci a plete se všechno možné dohromady. To je jedna záležitost.

Dovolil bych si ještě poznámku. Je potřeba vidět to, že v rámci evropských směrnic, které se právě teď aplikují při novém zákonu o elektronických komunikacích, má dojít k určitému vytvoření hospodářské soutěže mezi provozovateli obsahu a provozovateli technických prostředků. To je jedna záležitost, která tam je. To znamená, že místo nějakého, jak tady bylo řečeno, vazalství jednoho na druhém, tady má dojít k partnerství. Má dojít k tomu, aby se na základě smluvních vztahů věci řešily a pouze v případě, že budou nějaké spory, aby do toho zasahoval stát. To je celá myšlenka, která jede napříč směrnicemi a měla by jít i řešením zákona o elektronických komunikacích, respektive novelou zákona 231.

Poslanec Jaromír Talíř: Končím tuto debatu. Už se těším na naše zasedání. Je mi jasné, že to nemůže být tak, že tam opíšeme digitalizaci, že se to musí nějak strukturovat, že prostě musíme připravit nějaké body. Děším se toho a nevím vůbec, kdo nějaký podkladový materiál připraví. Touto cestou asi požádám jak ČTÚ, tak Radu pro rozhlasové a televizní vysílání, případně vysílatele, aby nám poslaly nějaký podklad, na základě kterého bychom mohli jednat. Ministerstvo informatiky také. Bude to taková velká skupina pro digitalizaci.

Poslanecká sněmovna má na tom také částečně vinu, protože samozřejmě zákon o elektronických komunikacích a novela telekomunikačního zákona vůbec nepřišla do nějakých orgánů, mám na mysli Stálou komisi pro sdělovací prostředky, případně kulturní výbor, protože to je v garanci hospodářského výboru. Proběhlo to opravdu, aniž jsme si toho nějak všimli. Je to prostě naše chyba. Že zákon o elektronických komunikacích bude projednávat stálá komise, to jenom díky mému zásahu na organizačním výboru, jinak to také projednával jenom hospodářský výbor. To je i proto, abychom si udělali pořádek tady u nás doma. Termín stanovíme.

Pan Kotrba: Chtěl jsem jenom technicky, jestli by bylo možné, aby se tohoto procesu účastnily i obě dvě rady médií veřejné služby, protože jejich budoucnosti se to velmi týká, a přitom jsou z tohoto procesu komunikace vyloučeny.

Poslanec Jaromír Talíř: Určitě. Jednání komise je otevřené. Musíme počítat s tím, že se to asi nevejde do tohoto sálu a musíme se podle toho nějak zachovat. Teď musíme tento bod uzavřít tím, že tady bylo navrženo usnesení. Poprosím kolegu Plevu, aby ho přečetl.

Poslanec Petr Pleva: Stálá komise naléhavě žádá Radu pro rozhlasové a televizní vysílání, aby se do přijetí zákona o elektronických komunikacích zdržela všech nevratných kroků v oblasti digitálního vysílání.

Poslanec Ladislav Skopal: Jestli to můžu doplnit, tak bych k tomu dal i ČTÚ, protože – my samozřejmě můžeme požádat a můžeme úkolovat někoho. Prostě oba dva orgány, kterých se to týká.

Poslanec Jaromír Talíř: Tady jsme rozpředli debatu o tom, jestli – protože ČTÚ už nemá co dělat za nevratné kroky, ta už je udělala.

Kdo je pro přijetí tohoto usnesení? Osm. Já se zdržuji hlasování. Usnesení bylo přijato.

Prosím vás, ještě bod Různé.

Vy, kdo utíkáte, se zbavujete možnosti debatovat o termínu příští schůze, takže si ho vymyslím já. Bude to v týdnu, kdy zasedají výbory – mezi 19. a 23. říjnem.

Poslanec Skopal: Chtěl bych to nechat na zvážení, protože i mediální komise vyjížděla k zásadním věcem. Byli jsme třeba několikrát v Harrachově a myslím, že tohle by možná bylo i na výjezd. Nechávám to na zvážení předsedy, možná že bychom se k tomu sešli, ale doopravdy si myslím, že by to mohlo být na výjezdu.

Poslanec Jaromír Talíř: Klidně, já se tomu vůbec nebráním. Jenomže Harrachov má také omezenou kapacitu – to za prvé, a za druhé vím, jak všichni hledáme těžko termíny. Obávám se, že když uděláme minimálně denní výjezdní zasedání, že polovina z vás se omluví. Já ale proti tomu vůbec nejsem. Mám pocit, že zasedání tady v Poslanecké sněmovně v Praze je v podstatě praktičtější. Ale vůbec se tomu nebráním, dokonce v rámci „Různého“ jsem chtěl navrhnout, zda by nebylo možné zvážit i zahraniční cestu a získat zkušenosti v evropských státech, které nějaké zkušenosti učinily s příslušným parlamentním orgánem. Mám na mysli třeba Finsko nebo některý z těchto států, protože je třeba posbírat zkušenosti, které k tomu jsou.

Ale to je jenom informace v rámci „Různého“, termín zasedání komise zvážím vzhledem k tomu, co tady zaznělo. Jestli už nemáte nikdo nic – ano, pan Mikuta.

Pan Mikuta: Já jsem tady už před delší dobou upozornil prostřednictvím paní tajemnice – vy jste seděl poblíž, nevím, jestli jste mě registroval – na záležitost jednoregionální, která se týká nejspíš Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Možná že si paní tajemnice vzpomene, šlo o podnět pana poslance Krákory, TV Prima. Týká se to oblasti Chomutova, Mostecka, Teplicka. Ta situace trvá již pět let a jedná se o společnost DACKER, která tam vstupuje zprávami do nedělního vysílání, nejméně jednu hodinu podle těch informací, které jsem dostal, 17 až 18 hodin a občané si na to dosti stěžují s tím, že podle toho, jak si zjišťovali u jiných provozovatelů regionálních, jim stačí ten vstup podstatně kratší. A tady jsou rušeny oblíbené pořady jaksi nenávratně, takže už je nikdo nesleduje, protože to nemá cenu.

Ta situace je protahovaná už – teď to začne – šestým rokem a myslím, že by bylo dobré se na to oficiálně podívat.

Poslanec Jaromír Talíř: Jestli odejde pan kolega Skopal, tak už se na něčem oficiálně nedomluvíme, protože ztratíme usnášení schopnost. A nevím, jestli to směřuje k nějakému našemu usnesení.

Pan Mikuta: Poprosil bych Radu, aby se tím zabývala.

Poslanec Jaromír Talíř: Možná že pan místopředseda –

Místopředseda Rady Šenkýř: Jestli můžu dvě tři věty. Problém je vážný a neřešitelný, protože dva subjekty dostaly licenci, která říká, že mají právo vysílat – myslím – dvě hodiny denně. A ty mají povinnost je tam pustit dvě hodiny. A na podrobnostech – je napsáno v licenci – se mají dohodnout. Co má Rada dělat, když se nedohodnou? To je prostě špatně založené od začátku. My jsme je několikrát pozvali společně, aby se to projednalo. V licenci je napsané skutečně, že se musí dohodnout. A jak je donutíte, aby se dohodli? V tom je ten problém.

Pan Mikuta: Pane místopředsedo, respektuji vaše vyjádření, nicméně ta nespokojenost občanů, které my zastupujeme, je veliká. Čili já bych vás poprosil prostřednictvím našeho pana předsedy, zdali by bylo možné odpovědět v tomto smyslu písemně k mým rukám. Děkuji. (Souhlas, určitě.)

Poslanec Jaromír Talíř: Takže to bude bez usnesení. Dáme do zápisu, že na žádost pana Mikuty odpoví Rada písemně na problém, který bude specifikován.

Poslankyně Ivana Levá: Pane předsedo, v dopisech, které jste dostal, tam je někde také otázka Plzně. To je stejný problém na Primě. Do seriálu jim vstupují místním vysíláním, nebo někdy do fotbalu, a to je ještě bolestnější.

Poslanec Jaromír Talíř: Takže odpověď i na Plzeň.

Jestli už není další dotaz, končím volně se rozpadající zasedání Stálé komise pro sdělovací prostředky.

Děkuji všem za účast.
